

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI KATHOLIKUS KÉPES HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON TIZENHAT OLDAL TERJEDELEMBEN.

Előfizetési ára a magyar birodalom-ban és Ausztriában

Egy évre 4 kor., félévre 2 kor., negyedévre 1 kor.
Egyes szám ára 8 fil., vidéken 10 fillér.

Szerkeszti BUDAY ALADÁR.

A **PÁZMÁNEUM** nyomda és irodalmi vállalat kiadása
Budapesten, VIII., Mária-utca 11.

A német birodalom államaiba egész évre 5 kor.

Európa egyéb államaiba és Amerikába egész évre .... 7 kor.
Hirdetések alku szerinti árban.

Augusztus 31 nap	Római naptár	Róm. evang.	Gör. kath. naptár	Gör. kath. evangelium	Nap		Nap hossza	C	Hold		Hold- változás
					kél	nyug.			kél	nyug.	
17 Vasárnap	Joákim oltalma	Lukács	4 Efer 7 gyer.	Máté	4 43	6 51	14 6 18 p	A	5 35	2 49	Holdtölte 19. reggel 7 ó. 4 p.
18 Hétfő	Ilona csász.	(XVII. 11—19):	5 Eusignius	(XIV. 23—34)	44	49	5 „	A	6 1	3 51	
19 Kedd	Tul. Lajos	A tiz bélpok-	6 Ur színe vált.		46	48	2 „	A	6 36	4 55	
20 Szerda	István m. kir.	losról, kik csu-	7 Sz. Istv. a kir.	Jézus a	47	46	13 59 „	A	7 3	6 1	
21 Csütörtök	Bernát vt.	dásán megtisz-	8 Emilian hv.	tengeren jár	48	45	57 „	A	7 31	7 8	
22 Péntek	Timót et.	tultak.	9 Mátyás ap.		49	43	54 „	A	8	8 7	
23 Szombat	Ben. Fülöp		10 Lőrincz vt.	szárazlábbal.	51	40	49 „	A	8 31	8 27	

Augusztus huszadikára.

Sok nép gyülemlik fel ős Buda várába, ahol megviszik körmenetben a szent Jobbot, hogy mindnyája láthassa. És sorakoznánk mögéje sokan a nép fiaiból, meg aztán kevesen az ország nagyaiból, mivelhogy az ő Jobbjá országot kormányzott életében. Boldog országot, magyar országot, magyarok hazáját, keresztény hazáját.

Ah, hol vagy István király!?! Téged magyar kíván. Gyászos lelkülettel te előtted sirván. Mert nem boldog többé az ő országában; mert nem övé többé az ország; mert nem hazája már-már az ország; mert nem keresztény többé ez az ország.

Szólalj meg ismét bölcs szent István király a te nemzetedhez. Vigasztald meg, vidámitsd meg, bátorítsd meg! Miként Somogy mezején, Erdély bércei közt, úgy sorakoztasd most is magad köré a jobbakat, és vidd harczba, viadalba, győzelemre, diadalra!

Mikor pogány apád pogány örökét átvetted az ezredik évben, alig számláltál benne nehányat, kinek szívében megbizhattál. Ma sincsenek többen, kik téged megértene. De hisz magyarok szentje vagy, magyarok királya, kinek nem szokása olvasni az ellent, sem vitézést, csak czélját nézi, melyet elérnie kell. Ugy tégy most is, lelki vezérünk!

Fenkölt, egekig tisztult lelkedet kölcsönözd ide mindnyájunknak, kik a te népedért, a te országodért buzogni készek. Hogy egyformák és egyakaratuak legyenek ők, mindeniknek adj a magadébból. Add, ami legdrágább volt benned: hazaszeretetedet és mély vallásos meggyőződésedet. Jóakaratomat, igazságosságodat, okosságodat, kitartásodat és feddhetetlenségedet könyörögd át reánk! Így vértessz fel, így övezd fel minket, azután vezess! Példaképünk légy mindenben, amit a hazáért, a szentegyházért elkezdzünk és mivelünk, azután vigy előre! Mert égünk mi valahányan a vágytól, jobbá, boldogabbá, elégedettebbé, gazdagabbá, biróbbá, áldozatosabbá tenni a magyar

haza jó népét, de ritkán vagyunk egyakarattal a te követőid. Sokkal több bennünk az önzés, az egyéniség, a hatalomvágy a rangkór, semhogy mindenben alávetnők magunkat a te testamentumodnak.

Jó szent István király! Boldogságod égi hazából ne nézd tétlenül a mi vergődésünket, hanem oldozz fel minket a hibák nyügéből és kötözz meg az összetartás láncaival. Hadd legyünk együtt mi magyarok, aztán nem kell majd félnünk az ellenség, a titkos és nyílt ellenfél erejétől. Hanem bátran és igazunk tudatában kelhetünk jogaink és ősi földünk, elsőbbségünk és ősi hitünk védelmére.

Gyávák vagyunk mindaddig csak, míg a te szelened át nem örökül ránk. Mig széthuzunk apróságos kérdésekben: mig előbb való a mi kicsi bajunk, mint a köz sajtó sebe; mig meg nem tanuljuk, hogy a másiknak is van jó szándéka, gondolata, tudása; mig elszántabban fenekedünk vérünkre, mint az ellenfélre, csakhogy nálunk nagyobbak ne látszassék; mig ujjal mutatánk az egyszer vétkezőre, csakhogy a mi hibáinkra ne bukkanhassanak!

De nem leszünk többé gyávák, ha e régi bajainktól kilábolunk. Akkor pedig a te Jobbod kell! Ragadd fel hát újra azt a szüzmáriás zászlót és lobogtasd magasan. Toborozz be mindnyájunkat a te sereggedbe, jelölj benne helyet kinek-kinek ha nem is az ő akaratja szerint, hanem a te ítéleted alapján. És vezess a honmentő harczba! Veszni indult ősi, mindig drága hazánk csak így mentjük vissza! Ott fogunk küzdeni bátorságban, ahová küldesz. El is vérzünk mindegyeszig, ha a haza úgy kívánja. Mert nem sokaljuk érte sem a vagyonunkat, sem az életünket. Mert mindegy nekünk, ha élünk, ha halunk, csak ez az ország ország maradjon, magyar maradjon, keresztény maradjon, boldog legyen!

Ehhez segíts István király!

A középpárt.

Nyakadon a liberális, Szabadkőmives tábor, Harmincz éve, hogy áll s már is Csak hitetlent istápol: Az erkölcsök megromolva, A gonoszság van felül; S a tíz milljó nagy táborban Pogány szellem van elül. Pedig István országában Csak keresztnek van jogában Uralkodni fénytelve: A középpárt szent elve.	Szegény magyar! Szenvedésed Pohara csordultig már! Életed már nem is élet, Hanem lassu kinhalál: Ős atyáid gyémánt földje Rut idegennek jutott S a keresztet is letörve, Meggyalázva láttad ott. És úgy látszék el kell veszned, Bukás örvényébe esned Kinjaidnak tengerén Ezred éved beteltén ...
Sbucuszókat mondsz honodnak, Hogy menekdj az elül, Hogy válladon a nyomornak Iszonyu nagy terhe ül. S aki marad a hon fia, Csak szenvedés vár rája: A virágos Pannónia Nyomoruság tanyája. A középpárt azt akarja. Uj nap süssön a magyarra: Tűnjön a baj halmaza, Boldog légyen a haza.	De im támadt ten kebleden Egy hatalmas pártvédvár Mely az ellennel szünetlen Heraklaszként harcban áll: Ez a párt, mely szembe szállva Az ellennek annyit árt, A hazáért küzdő és a Krisztus — harczos középpárt Légy akármely pártnak hive A közös czél előbb' vive: A középpárt jelszava: Isten, király és haza.

S a mig áll a liberális
Uralomnak molohja,
A győzelmet jólétet is
Senki látni nem fogja.
Esküdj hát fel a középpárt
Zászlajára, hogy mig élsz,
Mégvédended ezt az uj várt,
Sőt hódítani harczra kélsz.
Mert kéz-kezet egybe téve
Országrontók ellenébe
Lesz az, hogy a magyar vér
Uj ezredet bátran él.

Bódy József.

Az önsegély.

„Nem a hám huzza a kocsit, hanem a ló.“ Ezen szavakat vetette oda egy nagy külföldi népgyűlés alkalmával a vezérszónok hallgatóinak: figyelmeztetni akarta őket ugyanis, hogy kevesebbet várjanak az állami segélytől, hanem inkább megfelelő önsegélyről gondoskodjanak, melyet különösen testületi összműködésükkel elérhetnek.

Nyilvános intézmények nem érnek semmit, minden az embertől függ, ezen intő szót sokszor a helyén van a mikor a földművesek, iparosok és kereskedők, anyagi javát célzó törvényes intézkedések holt betűnek maradnak. A földműves és iparos osztály gondolkodó köreiből azonban, az eddigi meddő panaszok helyett, a technikai ujitások miatt, azon reményteljes törekvést látjuk lábra kapni, mely az új segédeszközök kellő fölhasználásával, az egyes osztályok érdekeit óvja és előmozdítja. A ki észszerűen, saját tüzhelye szemmel tartása mellett, társai közjában fáradozik, önmaga javát is előmozdítja, és a ki saját osztályának erkölcsi haladásán és közgazdasági fölzsabadításán, kétségbe nem esik, saját vállalatának emelésére szolgáló eszközökről is gondoskodik. A gyári nagy-ipar által okozott konkurrenzia, megbénította látszólag a kisipar termelő-képességét, tagadni, azonban nem le-

het, hogy éppen a nagyipar oly igényeket támasztott a közönségben, melyeknek csak a kisipar által lehetséges eleget tenni, valamint azt sem lehet tagadni hogy az új technika segítségével épített kis géppel némileg legalább fel lehet venni a küzdelmet a nagy iparral, valamint, hogy a nyersáru vásár-szövetkezetek, testületi közös műhelyek és vásárcsarnokok, az ipart feltétlenül előmozdítják. A szövetkezeti eszmének értékétől áthatva, kell hogy a kisiparos, minden bizalmatlanságot, és üzleti irigységet félre tegyen. Végre hogy áldás kísérje fáradságos munkánkat, közgazdasági törekvéseink mellett, ne téveszszük szem elől azon erkölcsi és társadalmi feladatokat, melyeket a kereszténység a városi és falusi középosztály minden egyes tagja elébe szab. A liberalizmus sok évi gyászos működésével tönkretette a kisiparost. A nagyiparos az elért termelés folytán fulladozik saját zsirjában. A földműves saját erejére utalva roskadozik a rázudított terhek alatt. Egy eszme csupán képes segíteni a liberalizmus által megmetyelgett társadalmon, és ez a szövetkezés a társulat eszméje a kereszténység alapján. W. H.

Felségsértés.

A magyar népnek mindenkor egyik nevezetes jellemvonása a királyához való hűség; azért is használja a felség ezt a szép és sokatmondó jelszót: „Bizalmam az ősi erényben.“

Azért olyannyira jogerősek a felségsértési vétség miatt hozott szigorú ítélőszéki büntetések — s valóban, a király nem felelős azért, ha a liberális többség egy haszontalan törvényt szótöbbséggel megszavaz és azt szentesítés végett a király elé terjeszti.

A király köteles a törvényes népképviselő végzése szerint uralkodni, míg az a király jogait meg nem sérti.

S így mindenért a miniszterium felelős és nem a király. Azért a felségsértés közönségesen vagy esztelenség, bolondság, vagy gonoszság.

Az egész nemzet becsületét érinti az, hogy ha ezt a mi jó királyunkat megbántjuk, a ki tele van szívvel, hűséggel és szeretettel, — de Magyarországon, hála Istennek, oly kis mérvben fordul elő ez a méltatlanság, hogy mindazok, a kiket felségsértésért megbüntettek, egy közép nagyságu szobában jól elférhetnének.

Ellenben mennyivel több lakosa volna a magyarországi fegyházaknak, ha mindazokat, a kik az isteni Fölséget sértik meg, éppen olyan szigorú büntetéssel sújtánák?

Mint tudjuk, királyunk egyike a legbuzgóbb keresztényeknek. Ő Felsege mindennap hallgat szent misét.

Ha az orgona megszólal és fölzendül a gyönyörű miseének: „Oh Isten, szent fölségedet borulva imádjuk,” vagy ez: „Im arcunkra borulunk előted, Sabaoth!”

Megható látvány az, mikor ez az emberi Felség, a ki negyvenöt millió ember fölött uralkodik, a kinek kétmillió katonája van, alázatosan lehajtja fejét, térdre esik, ezáltal kétségtelenül bebizonyítva, hogy az ő szívében visszhangra talált az ének: leborulva imádkozni.

Gondoljuk meg csak már most, mily esztelen az, a ki azt az örök Fölséget nem tiszteli kellő módon, a ki előtt a földnek egyik leghatalmasabb uralkodója is térdet, fejet hajt.

Kedves keresztények! gondoljátok meg csak — s különösen ti, a kiknek már szavajárásává lett a káromkodás, — ti azt káromkodjátok, a kit királyotok, uralkodótok leborulva imád. Mily különös!

És ez a kétszeres felségsértés büntetlenül marad. Pedig avval a nyelvvel, avval a hanggal, a melyikkel káromoljátok az isteni Fölséget újra kérnetek kell őt előbb-utóbb. S vajjon mit gondoltok, meghallgattatik-e az a kérés?

Számithatunk-e Isten áldására, ha olyan nép között élünk, a hol az istenkáromlás oly szokottá és büntetlenné válik?

Azért mindenekelőtt arra törekedjünk, hogy az istenkáromlás épen oly szigoruan büntetessék, mint a felségsértés. Végre pedig minden tartózkodás nélkül, bátran vágjuk a szemébe minden istenkáromlónak: a ki az Istent káromolja, az mindnyájunkat sért, keresztényeket, mert mi épen azt a káromolt Istent imádjuk. S ha a felségsértő büntetésreméltó, akkor az istenkáromló még inkább az.

Mire jó az új törvény?

Az új törvény alatt értjük atyámfiaink természetesen a gazdasági munkások és cselédek Segítő-Pénztárának ujonnan és kibővítve szentesített törvényeit.

Hogy mire jó e törvény, azt mi már töviről-hegyire elmondottuk. De most, mikor előttünk van egy igen tanulságos kimutatás a Segítő-Pénztár rövid idejű működéséről, hát bizony újra felelünk a fenti kérdésre.

Azt hinné az ember egy futó pillantásra, hogy a gazdát, földmivest, mezei munkást és cselédet bizony csak nagy ritkán érheti szerencsétlenség vagy baleset.

No hát ez a kimutatás alaposan kiábrándíthat mindenkit. Itt aztán nem a törvény betűi, hanem maga az élet beszél, czáfolhatlanul bizonyít.

A múlt esztendőben ugyanis a beiratkozott tagok sorából 760 balesetet jelentettek be.

Azóta a balesetek száma 1633-ra szaporodott...

Atyámfiaink! Ritkán szerezhettek az ember akkora tanulságot a maga és családja számára, mintha vizsgálja, mily okok és körülmények idézték elő a szerencsétlenségeket. Az ember szíve valóban összeszorul ennek vizsgálásakor.

Ime, világos számokban, hogy hát az első 400 szerencsétlenséget mi okozta?

fuvarozás és szállítás	— — — —	190	esetben
a sérült gondjaira bizott állatok	—	83	„
kézi szerszám	— — — —	66	„
szerencsétlen esés	— — — —	65	„
gazdasági gép csak	— — — —	60	„
nem csoportosítható különböző okok	—	17	„

Ugyane 400 baleset következménye volt:

muló munkaképtelenség	— — — —	331	esetben
végleges rokkantság vagyis elnyomó-			
rodás	— — — —	16	„
halál	— — — —	53	„

Ezen 53 haláleset közül:

17 esetben fuvarozás közben történt a halált okozó baleset,

8 esetben szerencsétlen esés okozta a halált,

5 esetben a sérült gondjaira bizott állatok rugása volt a halál okozója,

2 eset volt csak, a melyben gazdasági gép okozta a szerencsétlenséget és

14 olyan eset volt, a melynél a gyilkosságtól és villámcsapástól kezdve egész a felhőszakadásig különböző szerencsétlenségek okozták a sérült halálát.

Miután tehát a számok sokkal világosabban beszélnek, mint akármilyen ékes beszéd, vagy betűírás: mi ez alkalommal nem teszünk ez adatokhoz más megjegyzést, minthogy: Valóságos bünt követ el önmaga, családja és gyermekei ellen, a ki a beiratkozással még mindig késlekedik. Aratás után csak akad egy pár garas a háznál! Siessetek és ne gondolkozatok tovább!

Csak keresztényektől vegyetek pénzt kölcsön!

POLITIKAI VILÁG.

Krónika a hétről.

Rothadás Szatmár vármegyében.

Néhány hét előtt megdöböntő hírek keringtek a levegőben Szatmár vármegye közigazgatásáról. Annak idején a mi lapunk is keményen megrögtta az illető vármegyei tisztikart.

A nyilvános kipellengérezés ugylátszik mégis hatott. A vármegyei tisztikar egy rendkívüli közgyűlést hivatott össze azon czélból, hogy a belügyminisztertől a közigazgatás megvizsgálását sürgesse.

De mi történt. Fölállt a gyűlésen Böszörményi Sándor mameluk-képviselő és azt indítványozta, hogy a gyűlés mellőzze a vizsgálat kérését és szavazzon bizalmat a tisztikarnak.

Elhiszszük, hogy Böszörményi ur bizik a tisztikarban hiszen azok voltak leghatalmasabb kortesei. De bocsánatot kérünk, a nép nem bizhatik az olyan tisztviselőben, a ki örökösen fegyelmi alatt áll.

Miért félnek vizsgálattól? A kinek rendben van a lelkiismerete, miért retteg az a nyilvánosságtól?

Sose bujkáljunk uraim! Nekünk nem elég a Böszörményi ur megnyugtató szava. Mi világosságot követelünk! Hadd lássunk tisztán!

Belügyminiszter ur! Szemétkotrót, kormánybiztost kérünk Szatmár vármegyébe, mert ott büzlik valami.

A kiscgazdák nyomora.

Nemcsak a Székelyföldet, az egész országot tönkreteszik szerencsétlen gazdasági törvényeink. Az adókules és a tagosítás rendezetlensége kirántja a termőföldet a kiscgazda lába alól s vándorbotot kényszerít a kezébe.

Ma a Fölvidékről jön a panasz, hogy a 4—5 holdas gazda évi adója szerinte több száz koronánál. Ez hihetetlennek látszik, de mégis így van, csak össze kell számítani az állami és községi adók minden nemét, a lelkészi s egyházi illetékeket, a kántortanítói fizetést, erdőkezelési-, uti-, fogyasztási adókat, állami bika-, kos-, kan-, mén-, tűzifecskendő-, hullaház-, jégveremköltségeket, jegyzői, bírói, hiteszi, kerülői fizetést, az éji örök, posta-kihordók, falusi bába, községi pásztorok, kéményseprők díjait, a hivatalos újságok s törvénygyűjtemények kiadásait, községi épületek (templom, parókia, iskola) utak, hidak fönntartási költségeit, stb.

Ennyi szolgáltatás és teherrel szemben nem gondoskodtunk arról, hogy a jövedelem emelkedjék. Engedjük azt, hogy a parasztbirtok rettenetesen elaprózódjék. Ez annyira ment, hogy falukban vannak már ötven centiméteres földszallagok is.

Nincs oly mélyrelátó gazdaember a föld kerekességén, a ki ilyen talajfoltokon jövedelmes üzemet tudna vezetni.

Meg kell szüntetni a parasztsztyál ezen nyomorát! Oly törvényt hozzanak, a mely kimondja, hogy a parasztbirtok bizonyos mennyiségét elaprózni nem szabad.

Hány kisembert megmentene ez a várvavárt törvény a licitációtól?!

A délvidéki kivándorló kongresszus.

Mindenütt, a hol a magyar föld érdekeiről komolyan gondolkoznak, figyelemmel kísérik a délvidéki kivándorló kongresszust, a mely mult vasárnap vette kezdetét Temesvárott. Megdöbbenően gazdag anyaga van a tanácskozásnak, különösen az Alvidékről s ott is az iparosemberek kivándorlásáról, amely a földművelőkénél újabb, de sok tekintetben károsabb, súlyosabb baj.

A délvidéki kivándorló kongresszusnak egyik főkötelessége kérni, hogy az állami költségvetésben lényegesen fölemeljék azokat a hiteleket, a melyek a kisipar támogatására szorulnak. Ami az orvoslás részleteit illeti, közülök a kivitelre legalkalmasabbnak tartjuk a Kubinyi Zsigmond szegedi kamarai titkár javaslatait, melyeknek ez a tartalma: Mondja ki a kongresszus, hogy szükségesnek tartja: 1. a nagyarányú gyáripár fejlesztést és azt, hogy a létesülő nagy iparvállalatok osztassanak el megfelelő tervszerűséggel és az emberi termelés igényeihez, viszonyaihoz és előfeltételeihez képest a Délvidékre is. a hol avatott és olcsó munkaerő áll rendelkezésre. 2. Szükségesnek tartja a kézműiparosok évtizedek óta hangsúlyoztatott kívánságainak sürgős teljesítését, az ipartörvény revízióját, az iparosok általános területi szervezetének létesítését, a vásárügy és hálalási ügy

törvényes rendezését, továbbá azt, hogy a kisipar támogatására szolgáló állami költségvetési fedezet lényegesen fölemelésével nagyobb mértékben segítessenek az iparosok termelő szövetkezetei' és hogy a kisiparosokat közös műhelyekkel, vagy ahol az meg nem oldható közösen használható munkagépekkel támogatassák és biztosítsák nekik az állami és katonai szállítások azon cikkeit, melyeket versenyképesen előállíthatnak. 3. Szükségesnek tartja a kézműiparosok szövetkezeti árucarnokainak az indokolásában kifejtett módon való erőteljes támogatását. 4. Szükségesnek tartja a házi és népiparok oktatását, fejlesztését és ez iparok készítményeinek állandó, rendszeres értékesítését. 5. Sürgősnek tartja az adóreform mielőbbi megvalósítását, a létminimumra szolgáló kereset teljes adómentességének törvénybe iktatásával.

Nevezetes közigazgatás. A nagybecskereki, beregszászi, debreczeni és zombor-szabadkai pénzügyigazgatóságnál a napokban váratlan ellenőrzést rendeltek el, a mely a már nálunk szokásos eredménnyel járt. Az eredmény következményeül elbocsátások, áthelyezések és pénzbírságok. — még pedig mindannyiszor nagy mértékben — szoktak előfordulni. Az italmérési engedélylyel ezuttal a leggyalázatosabb visszaéléseket követték el. Azoknak az embereknek, a kikkel a hivatalnokok jóbarátságban voltak, a hátralékos adót leirták — és pedig nagy összegeket is — és az illetőket, mint ismeretleneket jelölték meg. Szabadkán az egész hivatalnoki kart bünösnek találták. Éppen így az egész aradi hivatalnok testületet meg kell rendszabályozni. Az elbocsátottak között vannak olyan hivatalnokok is, a kik már husz-harmincz esztendeje szolgálnak. Természetesen voltak olyanok is nagyszámmal, a kik fölveték a pénzt, de a saját céljaikra használták el.

A hatóságok kötelességei. A közigazgatási tanács legutóbb egy igen hasznos határozatot hozott. Egy polgár az adóügyben benyújtott folyamodásának rövid elintézését sürgette. A sürgető kérvényen azonban nem volt bélyeg, a mi miatt hivatalból megselelezték. A pénzügyigazgatóság a leletezést fönn tartotta, mert a sürgető kérvényt mint okmányt tekintette, a mely bélyegköteles. A közigazgatási tanács azonban megsemmisítette ezt a határozatot, hogy az állampolgárnak joga van sürgetni ügyének gyors elintézését s azért az ily értelemben beadott iratok nem kérelmek, csupán a hivatalnokok kötelességét szorgalmazzák s azért nem tekinthetők okmányoknak sem, a minek következtében mindig bélyegmentesek.

Körber látogatása Rátóton. Körber osztrák miniszterelnök hétfőn este Rátóra érkezett, ahol mint Széll Kálmán magyar miniszterelnök vendége kedd estig időzött. Az osztrák miniszterelnök rátóti időzéséről a lapok természetesen különféleképpen írnak. Hogy a két vezető államférfiu megragadja ez alkalmat, hogy a gazdasági függő kérdésekről nézeteiket egymással kicseréljék, az valószínű. Hogy azonban ezen látogatásnak országra szóló jelentősége volna, higgye a ki akarja.

A német birodalmi kormány végre belátta, hogy a vámtarifa-tervezettel az idei ősön már nem tud végezni, s Olaszországgal már meghosszabította a kereskedelmi szerződést, ideiglenesen, 1904 végéig. E meghosszabítást természetesen követni fogja a hármasszövetségi tagok valamennyi kereskedelmi

szerződésnek ideiglenes meghosszabítása. Ez az egy év talán elég lesz a kormányoknak arra, hogy parlamentjeikkel végezzenek, s a jogosult igényeket kielégítő új szerződések megkötését egymás között előkészítsék.

Goluhovszki külügyminiszter tanácsai. Külügyminiszterünk egy görög diplomatával beszélgetett, minden eddigi szokása ellenére, politikai ügyekről. Goluhovszki azt tanácsolta a görögnek, ha az ország pénzügyi viszonyai nem engedik is nagy hadseregnek a szervezését, Görögországnak mégis, bár kicsiny, de iskolázott és európai hadsereget kell tartania.

Gyakorlati kérdéssről is nyilatkozott Goluhovszky; azt mondta, hogy Görögországnak érdeke a pireszlarisszai vasut kiépítése. Ezeket a jó görögök mindenestre mind tudják és csupán azon csekélységgel nem voltak eddig tisztában, hol vegyék a Goluhovszki jó tanácsainak kiviteléhez szükséges apró pénzt.

Szemét-irodalom.

A tisztességes magyar újságírók egyik leghatalmasabb tollu vezére, Bartha Miklós igen érdekes cikket irt a „Magyarország“-ban. Olvasóink okulására mi is leközljük belőle a következő részt:

„A „Népszavá“-nak egy számát jó baráti kéz tegnap hozzám juttatta. Nem szívesen olvastam el. Mivel-hogy nem szívesen járunk tiszta cipővel — sárban. Azonban biztatott. Azt mondta: kaviár. Micsoda? Hát már pikáns falatokkal élnek? Node, nem kaviár; csak kocsma-hulladék. Egész szemétdombja a hulladéknak.

Nem valami kellemes foglalkozás ilyen helyen kotorászni: De ez nem közönséges szemét. Ez speciális budapesti szemét. Ennek a pora, büze, nyüve jellegzetes.

Hasonló szemét a krajczáros újság. Ezek irtózatosszenynyel árasztják el az utcát, a kis műhelyeket, a cselédszobákat és a pinczelakásokat. A konyhának, pinczének és pálinkás bódénak levegője bujálkodással vegyül össze a krajczáros újságok levegőjével.

Ez a szemét megjelenik az utcán este, reggel, délen, éjszaka. Előttünk kavargó, röpköd minden időben, milyen helyen. Hangosan kínálgatja magát. Fertőző anyagokkal van telítve. Szemérmertlenségben utazik. Szenzációt hajhász. Becsületre tör.

Mi a léte alapja ennek a szemétnek?

Van-e elve, a melynek terjesztésére indult? Van-e hite, a melyre másokat megnyerni igyekeznek? Van-e meggyőződése, mely a közjóra hasznos lehet? Vannak-e erkölcsi törvényei, melyeknek hirdetésével nemesítő hatást gyakorol? Tanít-e hazafiságra, a családi élet tisztaságára, a munka szeretetére, az önfeláldozás becsére?

Esze ágában sincs.

Hit, meggyőződés, haza és erkölcs nélkül dobják a szemünk közé ezt a szeméttet. Tisztán arra valók ezek az újságok, hogy kétes életmódot biztosítsanak kétes alakoknak. Ezek az újságok nem egyebek, mint az irodalmi csirkefogók bűnös tanyái.

Az olyan hirlap, a melyről tegnapelőtt irtam: megromtja a munkásosztályt. Ezek a krajczárosok megromtják a többi szegény és műveletlen rétegek szellemi életét. Hazudnak, rágalmaznak, hogy pénzt csináljanak.

A tömeg ezeket az olcáo lapokat olvassa. Egyebet nem olvas. Saját közlönyének hitelt ad. Lelkének annyi önállósága nincs, hogy bírálatot tudjon olvasmánya fölött gyakorolni. Meggyőződése olyan alakot ölt, a milyenné azt lelki tápláléka formálja. Nem kis futó baj tehát, hanem komoly veszedelem, hogy ez a szervezett tömeg egészséges honi tápszer helyett nemzetközileg megromlott kocsma-hulladékkal él.“

Mi már többször szóvátettük ezeknek a tollbetyároknak az üzelmeit. Süket fülekre találtunk

azonban mindenütt. A keresztény nép, különösen a fővárosi munkások robotoló rabszolgái, hiszékeny követői ezeknek a lelketlen sajtókukaczkoknak.

Nem gondolja föl a nép, hogy ettől a büzös szellemi tápláléktól ép úgy megromlik a lelke, mint a teste, ha romlott eledellel él.

Ki kell dobni a keresztény nép tüzhelyéről ezt a mocskot. Ki kell irtani az irodalomból ezt a rákfenét! Lehetetlenné kell tenni ezeket a szemtelen tintaférgeket mindenütt.

A keresztény népre, a papságra és tanítóságra vár az a nagy föladat, hogy e pestises kapezalapok helyébe jó irányú keresztény népujságokat terjeszsen mindenfelé.

De siessünk! Lássunk munkához, míg nem késő. Mert ha azok az ocsmány zuglapok egyszer behatolnak valahová, olyan nehéz lesz őket kiirtani, mint a poloskát!

Természetesen minden rosszat csak valami jóval lehet ellensúlyozni. A hitvány lapok helyébe ajánljunk jobbakat felebarátainknak. Előfizetőinket tehát arra kérjük, hogy módjuk tartéából ajánlgassák, terjeszgessek a *Magyar Néplapot!*

Ha ez a jó kis népies katolikus heti lap megint meghódítja a magyar népet, akkor az ő választott programja: a *Magyar Középpárt* egyszerre mint izmos erős faktor fog megjelenni a politikai harcok porondján és képes lesz azonnal diadalokat aratni a nép boldogulása, haladása, művelődése érdekében!

Kérünk czimeket, a hová mutatványszámot érdemes küldeni.

Az angol koronázás.

VII. Edvárd angol királyt még júniusban akarták megkoronázni. A koronázás előtti napon azonban kisült, hogy a király annyira beteg, hogy a koronázási szertartás fáradalmaival alig bírhatná ki. A koronázást tehát bizonytalan időre elnapolták. Az angol nép megriadt ezen hír hallatára. Sokan Isten ujjá megnyilatkozását vélték ezen megdöbbentő eseményben szemlélni. Mint hogy ha az ég, az afrikai csatamezőkön elesett áldozatok halálhörgéseit, a központi táborokba terelt anyák és ártatlan árvák szivrepesztő jajveszékelését meghallgatta volna! Isten végtelen azonban az ő irgalmában, a megátalkodottabb bűnösnek is enged időt, hogy megtérjen és megjavuljon. Ezt értsétek meg ti hatalmasok!

A súlyos beteg VII. Edvard angol király, mennyire, annyira fölgögyült betegségéből, hogy e hó 9-én, mult szombaton Londonban megkoronázták. A szertartás a Westminster apátság templomában ősi régi szokás által előirt részleteivel, nagy pompa és ünnepek köz, ment végbe. Nem volt ugyan oly világra szóló ünnept amilyen a juniusi koronázás lett volna. London utcái nem voltak oly gazdagon diszitve, mint júniusban, a Westminster apátság környéke azonban most is fényes képet nyújtott s a körülötte levő utcákat már hajnalban ezrekre menő néptömeg lepte el. A nép a templomban lefolyt szertartásból természetesen nem látott semmit, de elég nézni valót nyújtott neki a koronázó menet. Kielégítette, hogy láthatta a királyt aki súlyos betegségéből némileg fölépült. S a király arcáról visszatükröződő öröm megörvendeztette és megnyugtatta a népet is, amely lelkesedéssel ülte meg a nemzeti ünnepet. A koronázásról a következő értesítések érkeztek:

A koronázás előtt.

Kora hajnalban ágyulövések jelezték a koronázás napjának beköszöntését. A Towerből negyvenegy, a Hyde-parkból huszonegy ágyulövés dördült el. Az ég derült volt és napok óta az első igazi napsugár ragyogta be a templomok tornyait és a házak tetejét. Pedig még tegnap boros és esős volt az idő és csak hajnalhasadtával változott meg. Kissé azonban hűvös volt, mintha nem is augusztus, hanem márczius volna. Tegnap este óriás közönség ünnepelte az utczákon a koronázás előestéjét s minduntalan újra és újra kifejezésre jutott a nemzeti lelkesedés. A palota előtt, hol a király lakik, elénekelték az angol néphimnusz. Westendben sok házat kivilágítottak. Az utczán járókélők között voltak, akik le sem feküdtek, hogy minél jobb helyet kapjanak a koronázó menet utján.

Hét órákor reggel az összes utczákon, a merre a koronázó menetnek el kellett haladnia, három-öls sorfalat állott a közönség. Minden öt lépésnyire egy-egy rendőr állott, hogy a kocsit szabadon tartásák, amelyet már öt órákor elzártak a kocsiközlekedés elől. Nyolcz órákor megszüntették a közlekedést a hidakon is, amelyek a Themsén át London déli kerületeiből a Westminster-apátságához szolgálnak, hogy megakadályozzák a tolongást. Mindenütt lelkes és ünnepi kedv honolt. Lárma nem volt az utczákon, csak csöndes beszélgetés és nevetgélés hallatszott. Mindenki a legnagyobb udvariassággal viselkedett az idegenekkel szemben is. Az utczákon a rendőrök kordonja mögött a gyalogjárón férfiak és fiatal leányok ültek, ujságpapírt teregetve az aszfaltra, hogy ruhájukat be ne piszkítsák. A beszélgetés tárgya a legtöbb helyen az volt, hogy a koronázás nem fog-e ártani a király egészségének. Általában szinte családias érdeklődés nyilvánul a király személye iránt, ami abból is látszik, hogy a király orvosait lelkesen megéljenezték, amint kocsijukon a Westminster-apátságához robogtak. Nyolczadfél órákor még sehol sem volt tolongás és a katonás pontossággal föntartott rend következtében könnyebben el lehetett jutni a Westminster-apátságához, mint máskor.

Nyolcz órákor megkezdődött a csapatok fölvonulása. A katonák nagyrésze, minthogy Londonban nincs elég kaszárnya, szabad ég alatt ütött sátrakban töltötte az éjszakát. Összesen huszonkétezer, mindenféle fegyvernemhez tartozó katona van Londonban. Chamberlain megtartotta ígéretét, hogy London népének alkalma lesz a gyarmati csapatokat láthatni. A mikor ezek fölvonultak, a látvány olyan hatást tett, mintha az angol világalom eleven képét akarnák bemutatni. A nép megértette a szándékot és hangosan ujjongott, amikor a mindenféle színű és faju, s a valamennyi világrészből és égöv alól származó katonák fölvonultak. Oly politikai és etnográfiai kiállítás volt ez, aminő csak ebben a világbirodalomban lehetséges, s a mely élénken mutatja a koronázás tendenciáját. Ujjongás hangzott föl akkor is, a mikor a mezitlábos és fehérruhás szudáni katonák elhaladtak, a kik azután a többi csapatokkal együtt sorfalat állottak azokon az utczákon, a merre a koronázó menet elhaladt.

Az utczák és tribünök lassankint megteltek. Az utczák ugyan kissé szegényesen, de nagyon tarkán voltak földszitve. Withalban, szemben a Westminster-apátsággal, még ott volt az óriás diadalkapu, a melyet Kanada küldött hódolata jeléül a királynak. A Westminster-apátság péntek este hét óra óta teljesen készen volt a koronázásra. A székesegyház belsejét óriási amfiteátrummal változtatták az ott elhelyezett ülések.

A várakozók részére, a mennyire lehetséges volt, gondoskodtak a kényelemről, a mennyiben büffét, posta- és táviróhivatalt helyeztek el a templomban.

A Westminster-apátságban.

A Westminster-apátság gyönyörű képet nyújtott, bár belül egyáltalán nincs díszítés s csak építészeti szépségével hat. A földszinttől csaknem egészen a templom tetejéig hétezer ember részére állítottak tribünöket. Az oltár körül a drága aranyeszközöknek valóságos kincsesháza ragyog. A Margit-kápolna tornyából behallatszott a harangok zugása. Már reggel kilencz órákor száz és száz fogat robogott a székesegyház kapui elé. Közben a tömeg is mindinkább szaporodott a csapatok sorfala mögött. A hölgyek csukott fogatokon és cabeken jöttek, mind világos selyem ruhába öltözve, hajukat pedig tollal ékesítették. Utánuk a birák jöttek skarlát színű ruhájukban, azután a polgármesterek hermelin-gallérral díszített piros, fekete és kék ruhában. Időközönként egy-egy peer (herczeg) diszkocsija robog elő, a melyen az illető család czimere és fényes ötvösmunka-díszítés ragyog. Hátrul két inas áll, aransujtásos egyenruhájuknak fénye vetekszik a diplomatak, titkos tanácsosok és tiszték uniformisaival. A peerek (herczegek) feleségükkel kiszálltak és lassu lépésben vonultak be az apátság főhajójába. Vállukról sötétvörös bársonykabát omlik alá, a melyet maguk után huznak a sötétkék szőnyegen, a mely befödi a templom padlóját a kaputól a főoltárig. A peerek (herczegek) nemesi koronát viselnek s mind oly méltóságos, akár egy király. Az asszonyok fején sok milliókat érő gyémánt ragyog. Az asszonyok az emelvény köré gyülekeznek, a mely a főoltár előtt áll és a melyen a királyi trónus van elhelyezve a hagyományos koronázó székekkel. Ott fogadja a norfolki herczeg, a ki még nem viseli a peeri (herczegi) palástot, hanem mint legfőbb szertartásmester, uniformisban jelenik meg, kezében aranypálczával. Ezalatt egyre élénkebbé lesz a kép az uniformisok és rendi ruhák szinompájától, szakadatlan sorban vonulnak be a peerek, (herczegek) mindegyik a feleségével s e bevonulás szinte feledhetetlen látvány. A tribünök padjait csaknem mind elfoglalták. Több mint ötezer alak szingazdag, aranytól tündöklő ruhában, olyan ez, mint egy óriási festék-paletta. A szemnek szinte nehéz kikeresni a kép főbb vonásait, oly pazar a színek elszóródása. Ott voltak a gyémánttal telehintett indiai fejedelmek sűrűn elfátyolozott hölgyekkel, az oxfordi és cambridgei egyetemek tudósai a méltóságukkal járó diszruhában, valamint az összes kül- és belföldi rendek lovagjai. A térdszalag-rend lovagjai kék selyem köpenyben mindjárt az emelvény mellett ültek. A templom hajójában ott voltak a nagykövetek és miniszterek, ruhájuk mellükön, gazdag aranyhímzésű, rajta a nagykereszt szalagjai és a rendjelek drágakövei. A művészi pazarságu orgona mellett állottak a kürtösök és a karénekesek fehér átalvetővel. A templom hajójában gránátosok állottak sorfalat hatalmas medvebőr-kalppal.

A koronázó menet.

Délelőtt tizenegy órákor a királyi párt vivő diszhintó a tömeg dörgő hurrá-kiáltásai közt indult el a Buckingham-palotából. A koci mellett lovagolt a connaughti herczeg és Kitchener viscount. A koronázó hintó gyönyörű látványt nyújtott s a széles ablakok lehetővé tették a közönségnek, hogy a

királyi párt akadály nélkül láthassa. A király és a királyné, akik láthatólag örvendtek, szakadatlanul köszönetet intettek a kalapot és kendőt lobogtató néptömeg lelkes ovációért. A menet első részében más fejedelmi személyek között ott volt Henrik porosz herceg és neje is, akiket a londoni német kolóniának a német nagykövetség palotájának erkélyén összegyűlt tagjai és a néptömeg élénk kiáltással üdvözöltek. A menetnek e része, amelyben Henrik herceg is volt, nyolcz hintóból állott a királyi család tagjaival, idegen hercegekkel és hercegnőkkel. A hintókat egy század testőrség kísérte. Ez a menet tizenegyedfél órakor indult el a Buckingham-palotából. Egy negyed órával később jött a walesi herceg (a király fia) és neje, akiket a közönség szintén lelkesen ünnepelt. Tizenegy óra huszonöt perczkor ágyulövések hirdették, hogy a király a Westminster-apátságba érkezett.

A koronázás.

Egynegyedtizenkettőkor együtt voltak a templomban a birodalom legfőbb méltóságai s elfoglalták helyüket a trón közelében. A devonshirei herceg vitte a koronát, Londonderry márki a kardot. Mellettük ment Balfour miniszterelnök, azután Halsbury earl lord-nagykancellár és Civy herceg jött. Időközben a canterbury-i érsek elfoglalta ülőhelyét. Midőn a királyné a templomba lépett, a westminsteri tanulók ezzel a kiáltással fogadták: Vivat regina Alexandra! (Éljen Alexandra királyné!) A királyné, kinek uszályát nyolcz apród vitte, azonnal trónszékéhez ment. Kevéssel ezután a zenekar jelezte a király megérkezését. Az egész gyülekezet fölállott és azt kiáltotta: Vivat rex Eduardus! (Éljen Edvard király!) A király után a nemesek jöttek a királyi jelvényekkel és számos előkelő méltóság. A király a trón előterében számára rendelt székhez ment, meghajolt a királyné előtt és letérdelt imádkozni.

A koronázó szertartás szentbeszéddel kezdődött, a mely után mindjárt az eskütétel következett. Az érsek a király elé lépett és így szólott:

— Hajlandó Felséged az esküt letenni?

Mire a király így felelt: Hajlandó vagyok.

Az érsek: Hajlandó-e Felséged ünnepiesen megígérni, hogy Nagy-Británia és Írország egyesült királyságainak s a hozzá tartozó birtokoknak a parlament által adott alaptörvényeit és ezután hozandó törvényeit a törvények alapján megtartja?

A király: Ünnepiesen megígérem, hogy meg fogom tenni.

Az érsek: Akar-e Felséged, a mennyiben hatalmában lesz, igazságot és kegyelmet szolgáltatni?

A király: Akarok.

Az érsek: Akarja-e Felséged minden hatalmával az igaz hitet és a protestáns vallás törvényeit fönn tartani? Akarja-e az egyház tanítását, kultuszát fönn tartani és minden sértéstől megóvni? Akarja-e Felséged az anglikán egyház püspökeinek és lelkészeinek, akik az ön védelme alá helyezkednek, mindazokat a jogait és kedvezményeit megóvni, a melyeket a törvény nekik adományozott vagy adományozni fog?

A király: Mindezt megígérem, hogy meg fogom tenni.

Erre fölemelkedett a király és az oltár elé lépett, miközben kardját előtte hordták. Födetlen fővel megesküdött, hogy mindezeket az ígéreteit meg fogja tartani. Eskü közben két kezét az evangéliumon tartotta, a melyet az érsek az oltárról vett le s eléje tartott, miközben a király az oltár lépcsőjén térdelt.

— Ezeket a dolgokat, a melyeket ön itt mondott, akarom, megteszem és megtartom, Isten engem úgy segítjen!

Az eskütétel után ismét visszatért helyére s letérdelt imazsámolyára, miközben az érsek a Veni creator spiritus-t (Jöjj el szentlélek Uristen) énekelte. Az érsek azután a következő bibliai énekbe kezdett:

Cadok, a lelkész és Náthán, a próféta fölmenték Salamont királylyá és az egész nép ünnepelt és kiáltotta: Isten tartsa meg a királyt hosszú, hosszú életre, adjon a királynak örök életet. Amen. Alleluja!

E közben a király levetette biborszinü ruháját és ismét az oltárhoz lépett. Ott leült Szent Edvárd királyi székére, amelyet az oltárral szemben állítottak föl, s a melyben fölmenték. A térdszalagrend négy lovagja gazdagon diszitett selyemkendőt tartott föléje és az érsek keresztalaku jelekkel fölmenté a királyt. Először a fejét kente meg szentelt olajjal s így szólott!

— Fölkenlek szentelt olajjal, miként a királyokat, a papokat és a prófétákat fölmenték.

Azután megjelölte a mellét szentelt olajjal és így szólott:

— Fölkenem a melledet szentelt olajjal.

Ugyanezt ismételte két keze ütőérének fölkenésénél. Majd így szólott:

— Miként Salamont Cadok, a lelkész és Náthán, a próféta fölmenté, azonképpen légy fölkenve, megáldva és megszentelve Edvárd királylyá, a kit népednek az Isten adott, az Atyának, a Fiunak a Szent Léleknek nevében, Amen.

Miután a király ismét letérdelt, az érsek hosszú beszédet mondott. Azután fölemelkedett a király, leült szent Edvárd székére, de nemsokára ismét fölment, a mikor átnyujtották neki az ország kardját azzal, hogy vele mindig igazságot szolgáltatson, Isten egyházát, az özvegyeket és árvákat megvédelmezze, büntesse és megboszulja az igazságtalanságot.

A király erre fölállott és kezében a karddal az oltárhoz lépett, majd visszatért szent Edvárd székére, miközben egy peer (herceg) kihuzta a kardot hüvelyéből és a meztelen karddal a király mellé állott, ahol a koronázó szertartás végéig maradt. A király újra fölemelkedett s ekkor vállára tették a hermelin-prém-mel beszegett királyi palástot, a melyet a főudvarmester csatolt össze. Ezután az érsek a keresztes birodalmi almát is a kezébe tette a szertartásos szavak kíséretében, a melyekkel figyelmezteti a királyt, hogy miként a birodalmi alma a kereszt alatt áll, úgy minden világi hatalom a megváltó Jézus Krisztus hatalmának van alárendelve. Kevéssel ezután a király visszaadta a birodalmi almát, a melyet ismét az oltárra tettek. [Erre az érsek a gyűrűt, a keztyűt és a két kormánypálczát adta át a királynak, szintén szertartásos szavakkal.

Azután az érsek megszentelte a koronát, mely az oltáron állott. A székesegyház apátja tartotta a koronát, a melyet a canterbury-i érsek a király fejére tett. Ez történt 12 óra 40 perczkor, amikor a Hyde-parkban és a Towerban ágyulövések hirdették a koronázás megtörténtét, a templomban pedig fölhangzott e kiáltás: God save the King, (Éljen a király) mire az összes peerek (hercegek) föltették a fejükre a koronájukat. Ez az egyetlen eset, amikor a peereknek (hercegeknek) koronát szabad viselniök.

Közvetlenül azután, hogy az érsek a király fejére tette a koronát, úgy látszott, hogy az érsek elájul és kénytelen volt a yorki érsekre és két püspökre támaszkodva, egy pillanatra elhagyni helyét. Csakhamar magához tért azonban annyira, hogy a szertartást bevégezhesse.

Azután következett a Tedeum és a hódolás az új király előtt. A király a trónusán ült és köréje csoportosultak az érsekek, püspökök, peerek (hercegek) s egyéb méltóságok. Elsőknek az érsekek és püspökök hódoltak a király előtt, azután következett a walesi herceg és a királyi hercegek, akik egyenkint hűséget fogadtak a királynak. Amikor a walesi herceg letette a király kezébe a hódoló esküt és kezét csókolt neki, a király megölelte a fiát. Azután következtek a hercegek, earlek, viscountok, akik csapatokban vonultak a király elé, egyikük elmondta a hűség esküt, a többi halkán utána mondta. Végül megharsantak a kürtök, megpördültek a dobok és mind, akik a székesegyházban voltak, egy kiáltásba törtek ki: Isten tartsa meg a királyt!

A koronázás szertartásának befejezése után, egy óra tájban a yorki érsek megkoronázta a királynét. A királyné letérdelt az oltár elé, miközben az érsek imát mondott. Négy peer asszony (herceg asszony) aranyos baldahint tartott a királyné fölé. Az érsekazután a királyné ujjára huzta a gyűrűt és fejéretette a koronát e szakkal:

— Fogadd a szentség és a béke koronáját.

A királyné megkoronázása után a peerek (hercegek) nejei szintén a fejükre tették a koronájukat. A királyné fölemelkedett, a trónhoz lépett, mélyen meghajlott a király előtt és azután elfoglalta helyét a király oldalán. A szertartást szent áldozás fejezte be. A szertartás befejezése után az egész gyülekezet fölállott s ebbe a kiáltásba tört ki: God save the kind and the queen! (Éljen a király és a királyné.) Az ünnepség egy óra után ért véget.

A koronázás után.

A koronázó szertartás után kissé permetezett az eső, de néhány perc múlva elállt. A királyi pár kevéssel két óra után hagyta el az apátságot a néptömeg lelkesült ovációi közt. Az örömteljes izgatottság, mely már kora reggel óta uralkodott az utcákon, a nap későbbi óráiban sem szűnt meg. Mindenütt szóltak a harangok. Az utcákon várakozáson fölül nagy volt a tömeg. Két helyen áttörték a csapatok által alkotott sorfalat, de a csapatoknak sikerült csakhamar ismét helyreállítani zárt soraikat.

A közönség ovációi a Buckingham-palota előtt a felségek visszatérése után oly viharosak voltak, hogy a király és a királyné kénytelen volt megjelenni az erkélyen. Midőn a tömeg meglátta királyt, a ki a diszöltönyt és a koronát viselte, lelkesült ovációkban tört ki, melyek még fokozódtak, midőn a királyné mellé lépett.

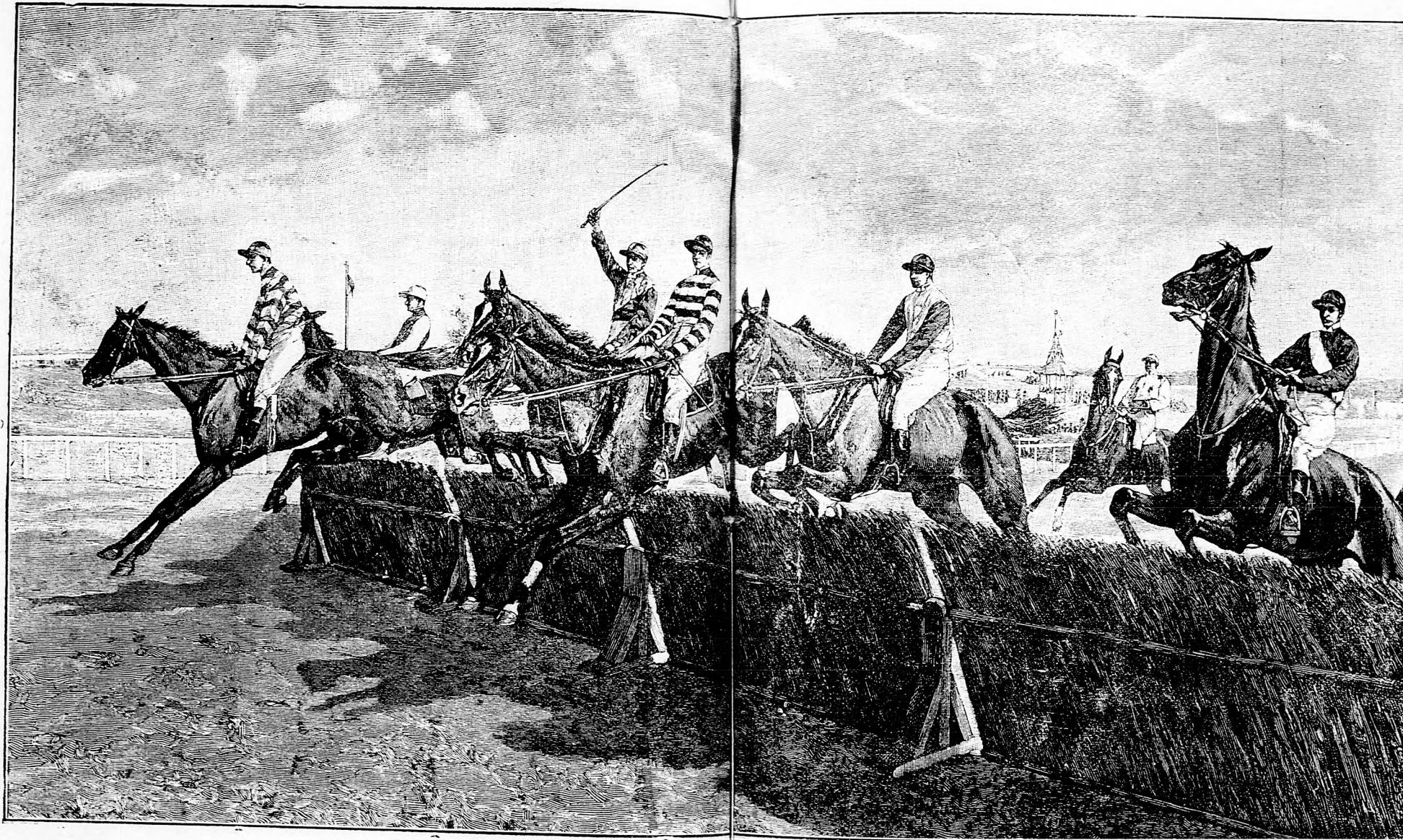
Előfizetési felhívás.

Azon t. olvasóinkat, kiknek előfizetése lejárt, kérjük, hogy előfizetésüket lehetőleg mielőbb a postahivataloknál megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében akadályozva legyünk.

A meggyógyult beteg.

— A Magyar Néplap tárczája. —

Ez a történet, amit el akarok mondani, azok közé tartozik, amelyeken a nagyképű cinikusok mosolyogni szoktak. Van még egy sajátja is. Az, hogy különféle változatlan sok író írta már meg. Talán magam is. De engem — hogy a mult esztendő nyarán néhány napot egy vidéki városkában töltöttem

Kép a budapesti nyári lóversenyről.

— annyira megkapott az eset, amelynek igazságáról meggyőződtem, hogy mindenkép érdekesnek találtam és most elmondom.

A helyőrségi kórház orvos-parancsnoka unottan kérdezte a délutáni látogatás előtt az ügyletes katonarost:

- Van új beteg?
- Egyet hoztak, parancsnok ur.
- Komoly eset?
- Csak felületesen néztem meg eddig.
- Gyalogos?
- Nem, parancsok ur: huszár.
- No kezdjük ennél a látogatást.

Es bementek egy első emeleti betegszobába. Itt bizony nem igen mosolygott a pompa meg a jólét.

Katonásan egyszerű, de katonásan tiszta is volt minden.

— Melyik az? kérdezte az ősz parancsnok.

Az ügyletes katonarvos a 7-es számú ágyra mutatott:

— Itt van!

Ott feküdt egy emberi rom. Aszott-sápadt arc, ölmos szemek, izzó ajkak.

A parancsnok arczára egy kis melegség ült ki:

— Biz ebből nem lesz ép ember.

A parancsnok idegesen közbeszólt:

Lelketlenség volt az ezredétől, hogy megvárta, míg félhalott lesz és csak akkor küldte ide.

Megsimogatta a beteg verejtékes homlokát:

— Mondd édes fiam, régóta vagy beteg?

Annak a szava suttogó volt:

— Valami . . . valami hat napja . . .

A parancsnok szelíden mosolygott:

— No nem, kell kétségbe esned. Meggyógyulsz, olyan egészséges leszel két hét múlva mint a makk.

A beteg fáradtan sóhajtott:

— Én már nem élek meg.

Meleg szigorúsággal felelte a másik:

— Micsoda ostoba lemondás ez? Nem szégyenled magadat, hogy szakaszvezető létedre ilyen gyáva vagy? . . . Aztán csendesebben folytatta: — Rendes ápolásod lesz, orvosságot kapsz és tizennégy nap múlva kutyabajod sem lesz. Az orvosság majd talpra állít.

A beteg katona arcza elfordult a mosolytól:

Az orvosság?

A parancsnok csudálkozott ezen a hangon:

Igen, az orvosság. Hát te ezt olyan furcsának találod? . . . No, szakaszvezető fiam, ne beszélj bolondokat, ha beteg is vagy. Már holnap jobban leszel meglátod.

Az öreg katonarvos nagy jóindulattal gondolta azt, jóindulattal kezelte is a lázban vonagló katonát, az ötödik napon azonban látta, hogy itt mentségről „szó sem lehet.”

Látszott rajta, hogy nagyon bántja a dolog:

— Kár ezért a jóképű fiúért — mondta az ügyletes orvosnak. — A mai éjszakát semmikép sem éli túl. Semmikép sem. De éppenséggel nem kizárt dolog, hogy egy pár óra múltán: halott.

Amint kimentek az orvosok a betegszobából, előttük állt egy tisztatekintetű, őszfejú parasztasszony, meg egy csattanóan piros arcú, fiatal parasztleány.

— Megkövetjük alásan a generális urat . . .

A kórházparancsnok elmosolyodott:

No, nem vagyok generális. Hát mi járatban vannak?

Mi bizony a fiam ügyében jöttünk.

Aztán ki a maga fia?

— Alásan kérem: Jámbor Pál a neve.

Az öreg katonarvos elkomolyodott:

Maga az édes anyja, ez a lányka meg talán a testvére?

A parasztasszony készséggel felelte:

— En az anyja volnék, ez meg itt a mátkája.

Meghatottság látszott a kórházparancsnok tekintetében:

— Még jókor érkeztek.

— Szent Isten . . .

— No, jó asszony, az Isten szent akaratában meg kell nyugodni . . . En is megszerettem a fiut, de nem tudott azon az orvosi tudás segíteni . . . Még ma éjjel . . .

A leányka beleszédült

— Szentséges uram, te légy velem . . .

— Az orvos szemében ott settenkedett egy könny:

— Menjetek be hozzá, két óra múlva visszajövök én is. És magában azt gondolta, hogy akkorra talán már kiszállt abból a szegény fiúból a lélek.

. . . Este 6 óra felé szinte belekábult az ősz katona orvos a bámulattól: Jámbor Pál ott feküdt az ágyában, boldog mosoly az azrczán s nyugodtan, tisztán így szólt:

— Parancsnok ur, sokkal jobban vagyok. Talán már megélek én is. Erdemes is élni . . .

És a boldogság könnye rezgett a szemében, amint előbb a fehérhaju matrónára: az édes anyjára, azután pedig a ragyogó tekintetű fiatal lánykára, a mátkájára nézett . . .

(A—ny.)

Nyelvőben él a nemzet.

*Azt a szép magyar szót, a zöngzeties régít,
A mely beharsogta Kárpátok vidékét,
Tisza-Duna tája, melytől zengett hajdan,
Ezer év előtt a hazaszerző harcban, —
Áldó Isteniunktől nagy áldásul kaptuk,
S — szegyen a fejünkre! hányszor megtagadtuk . . .
A másét szerettük, egyre dédelgettük,
Az édes miénket majd hogy elfeledtük.*

*Am új idők jöttek, vidám szárnycsapással,
Ui hajnal derengett, rózsás ragyogással,
Pacsirtadal csendült a reggeli légtelen:
Édes magyar szó a költők énekében . . .
S búbájós zengését, a kik elfeledték,
Meleg szeretettel újra megszerették.
Szent ügye mellett szent küzdelemre keltek,
Nagy dicsőségére templomot emeltek.*

*Rajta! Építetek szerte e hon földén,
Építetek munkánk, verejtékünk gyöngyén.
Csak tiszta maradjon, csak mienk maradjon,
Idegen bálványnak oltárt sohse adjon!
Benn csak nyelvünk zengjen, e bájosan zengő,
Idegen ezt hallja, hozzánk mikor eljő,
Hogy megtudja, értse a világ is végre;
Itt mi vagyunk itthon — Árpád nemzetsége!*

Lampérth Géza.

Terjesszék a „Magyar Néplapot!“

UJDONSÁGOK.

Szent István-napja. Szent István napjának ünnepi programját így állapították meg: Hajnalban, négy-öt óra közt megkondulnak a fővárosban az összes harangok. Reggel öt órakor minden templomban csöndes mise lesz, utána a papság vezetésével a hivek körmenetben a királyi várpalota Szent István-kápolnához vonulnak s a Szent György-téren sorakoznak. Hatodfél órakor a királyi kápolnában és a koronázó Mátyás-templomban lesz csöndes mise. Hét órakor a Szent István kápolnában elhangzó könyörgés után a Szentjobbot körmenetben viszik a Mátyás-templomba, a hol nyolcz órakor ünnepi szentbeszéd, majd nagymise lesz. Az istentiszteletben Vaszary Kolos bíboros hercegprimás pontifikál. A templomban megjelennek az összes állami, egyházi és katonai méltóságok, a kik részt vesznek a körmenetben is. Szentmise után a körmenet visszaindul a Szent István kápolnába, a hol az ünnepies

Tedeum után a Szentjobbot a hivek egész napon láthatják. Délután öt órakor szentbeszéd és vecsernye fejezi be az ünnepet.

A király születésnapja. Augusztus 18-án hetvenkét esztendő lesz a király. Születése napját szokás szerint ünneppel üli meg az ország. A fővárosban a Vérmezőn katonai díszszemle lesz, a koronázó Mátyás templomban pedig istentisztelet, a melyen részt vesznek a polgári, egyházi és katonai méltóságok. A misét Vaszary Kolos hercegprimás mondja.

Zászlószentelés Balassa-Gyarmaton. Vasárnap folyt le itt a katolikus legényegylet zászlószentelési ünnepélye. Az ünnepélyt ünnepi istentisztelet nyitotta meg, amelyet Csernoch János prelátnak kanonok czelebrált fényes segédlettel. A templom zsufolásig megtelt közönséggel, úgy hogy még a Fő-utca is tömve volt a templomból kiszorultakkal. Csernoch kanonok beszédet mondott, azután a dalegylet énekelt. A szögbeverés a megyeház dísztermében folyt le 660 ember jelenlétében. Zászlóanya gróf Mailáth Gézáé volt. Délben a kaszinó kertjében 200 teritékű bankét volt. Este a dalárda Csernoch kanonoknak szerenádöt adott. Ezután a gazdasági kísérettel telepen nyári mulatságot rendeztek, amelyen 800 vendég vett részt. Vaszary Kolos hercegprimás, Várossy püspök és Zichy Nándor táviratilag üdvözölték az egyletet.

Bényakatasztrófa Amerikában. A most érkezett amerikai lapok borzalmas részleteket közölnek arról a katasztrófáról, a mely a múlt hónap közepe táján történt Johnstown-ban. Az egyik aknában a bányalég fölrobbant és száztizenöt munkás életét vesztette. Elrettentő figyelmesztetésül szolgálhat a Magyarországból kivándorolni készülő embereknek, hogy az áldozatok legnagyobb része magyar ember. Amerikában ugyanis, a hol a tőke még feltétlen ur, a milliárdos bányatulajdonosok még annyit sem tesznek meg, hogy a szükséges elővigyázati rendszabályokat megtartanak. Nem tekintik bajnak, ha néhány munkás életét veszti, hiszen csakhamar akad más a kivándorlottak százezrei közül, a törvény pedig nem kényszeríti kártérítés megfizetésére a könnyelműségből elpusztult emberéletekért. A Johnstowni katasztrófánál, mint eddig megállapították, a következő magyar születésű munkások vesztették életüket:

Kanócz András orlái (Abauj m.), 28 éves, nős. Bartók János zsadrányi (Abauj m.), 36 éves, nős. Simkó István hejezei (Abauj m.), 46 éves, nős. Dutka János bodóköujfalusi (Abauj m.), 40 éves, nős. Lapkó János zsadrányi (Bbauj m.), 30 éves, nős. Prezuhai Mihály, zsadrányi, 38 éves. Horváth János, Sándor Péter, 18 éves, nagylaki, (Ung megye.) Nagy Sándor, nagylaki, (Ung m.) Gömör megyeiek; Olaga Bálint, Vrabely Pál, Drobka János, Zombarszéky János, Franko József, Duncsek István, Aulicsák Mihály, Zzidov András. Ung megyeiek: Csucska Mihály, Kolcum János. Zemplén megyeiek: Moszkaly András, Moszkaly Albert, Pito Péter, Kocik István, Holodzák György. Szepes megyeiek: Basista György, Hulej János, Imricsák István. Turóc megyei: Vorozna György. Sáros megyei: Kapika János. Ezekon kívül még több magyarországi származású is van az áldozatok között. a kikről — nem lévén hozzátartozóik — nem tudják megállapítani, hogy hová valók. Ilyen van körülbelül tizenöt.

Az elpusztult emberek hozzátartozói ezer-ezer dollárt kapnak a munkások által föntartott segítő-alapból. Azonkívül az osztrák-magyar konzulátus kártérítő pört indít az elpusztultak hazstartozóinak nevében a Cambria-társulat ellen. Érdekes, hogy a halottakat alig lehetett eltemetni, mert nem akadt elég sirásó. Ekkor egy Tóth A. J. nevű magyar ember önként vállalkozott arra, hogy sirokat és elpusztult honfitársai részére és negyvennyolc óráig szakadatlanul fáradozott ezen pusztán felebaráti szeretetből.

Szerlem és mogyorópálca. Érdekes jelenet játszódott le Szeghalmon a napokban. Egyik szomszéd községből egy szerelmes pár átszökött Szeghalomra: egy 16 éves leány és egy 18 éves fiu. Természetes, hogy amint afféle boldogtalan szerelmesek, öngyilkosságot is terveztek. Mivel azonban vidáman akartak megválni az élettől, egy kisebb vendéglőben szobát nyitattak és csendesen mulatni kezdtek. A szülők valahogy értesültek a dolgról s a fiu apja nyomban fogatott s a leány apjával együtt Szegsalomra hajtattott. Még jókor érkeztek meg, a szerelmes pár javában mulatott egy szál cigány mellett, mikor a leány apja hirtelen betoppan hozzájuk s minden szó nélkül kemény atyai intézkedéseket kezdett osztogatni leányának — egy nadrágszíjjal. A fiu természetesen lovagias kötelességének tartotta védelmére kelni a leányának és revolvert szegezett az apára. Ekkor azonban betoppant a fiu apja is s kiragadta a fegyvert a legény kezéből és egy mogyorópálczával mondta el a többi mondanivalóját. A szerelmeseket aztán hazaszállították a családi fészekbe.

Bál a mészégetőben. Szomorú vége lett, a perjámosi diákság nyári multságának. A nagyközség egész intelligenciája összegyűlt az erdőben s ugyancsak vidáman táncoltak a világos ruhába öltözött szép leányok és fiatal asszonyok, a mikor egyszer megdördült az ég s hatalmas szélvihar kerekedett. Az orkán fákat tördelt s az urinép rémülten menekült.

— A mészégetőbe! kiabálták a rendezők.

A férfiak magukkal hurczolták a holtra rémült nőket a Vollmann-féle mészégetőbe. A lakóház zsufozásig megtelt leányokkal és asszonyokkal s a férfiak már csak a mészégető tetőzete alatt találtak oltalmat a zivatar ellen. Az orkán ereje egyszerre elragadta a tetőzetet s az alatta lévő mészport a levegőbe fujta. Egy pillanat alatt minden ember szeme tele lett mézsporrrel, a mely átnedvesedve, ráragadt a férfiak ruhájára s keresztül égette azokat. A mikor elült a vihar, megállapították, hogy minden férfi súlyosan megsérül. Hetekig eltart, míg égett sebükből kigyógyulnak.

A budapesti görög-katholikus parochia ügye. Roskovics Emánuel ungvári katolikus gimnáziumi görög-katholikus hittanár az idei görög husvéton feljött Budapestre s az itteni görög-katholikus hívőknek misét szolgáltatott az egyetemi templomban. Most erről a küldetésről beszámol Roskovics s egyuttal alaposan megokolt emlékiratot intéz Firczák Gyula munkácsi püspökhöz, melyben a Budapestten felállítandó görög-katholikus parochia ügyében kéri közbenjárását s erős argumentumokkal fejtegeti azt az álláspontot, hogy a budapesti görög-katholikus hitközség jogilag most is a munkácsi püspök juriszdikciója alá tartozik, mert akkor, amikor a munkácsi ősi egyház-

megyéből időközönként kiszakították az eperjesi, nagyváradai és szamosújvári egyházmegyéket, precíze meghatározták ezeknek az új püspökségeknek juriszdikciója alá tartozó területeket, ezek között pedig Pestmegye megemlítve nincsen. Így tehát a Pestmegye területéhez tartozó Budapest ősi jogon ma is a munkácsi püspök juriszdikciója alá tartozik. Ezen nem változtat az abszolút korbéli helytartótanács rendelete, mivel a helytartótanácsnak épp úgy, mint az alkotmányos kormányknak nincs joga a püspöki juriszdikciónális hatalm felett rendelkezni. Mindezek alapján arra kéri Firczák Gyula püspököt, hogy a budapesti görög-katholikus parochia erigálására tegye meg az esztergomi érsekmetropolitánál a kellő lépéseket, mivel az ügy égetően sürgössé vált. Remélhető, hogy az emlékiratnak meglesz a kellő hatása.

Rossz tréfa. A mezei munkával foglalkozó fiuk elköltötték szerény reggelijüket, fölkeltek helyükről, hogy munkához fogjanak. A fiuk egyike nyitott bicskával neki ugrott tréfából egyik társának és megfenyegette, hogy őt leszurja. A megtámadott fiu ellökte a társától a 12 éves támadót, mire ez földre esett és oly szerencsétlenül bukott saját késébe, hogy ütérét átdöfte, és szorgos orvosi segély daczára elvérzésben meghalt.

Pusztul a szőlő. Veszprémi tudósítónk írja: A balatonmenti szőlőbirtokosok között nagy riadalmat okozott, hogy a szőlőkben, a melyek gazdag terméssel kecsegtették a gazdaközönséget, a peronoszpóra és a lisztharmat veszedelmesen pusztít. Az üde, élénk zöld levelek összeaszva lógnak a vesszőkön és a még éretlen bogyókat a lisztharmat lepi el. Vannak szőlőterületek, a melyek a pusztulásnak képét mutatják és nincs is remény, hogy az idén szüretelnek. A veszprémmegyei gazdasági egyesület messzeható intézkedést tett a veszedelmes baj megállítására.

A háboru véges-vége. Négy esztendővel ezelőtt julius havának harmadik napján meghalt a spanyol hajóraj. Olyan rettenetes dőfést kapott a testébe, hogy fölfordult a tenger vizén, mint a bálna, amelynek szigonyt ütnek az oldalába — s azóta magához se tért. A régi dicsőség maradékain tengődő ország is koldusa lett ennek a rettenetes tengeri csapásnak. Ez volt a spanyol-amerikai háboru vége és az első lap abban az új történetben, a mely a spanyol dicsőség teljes lehanyatlása és a spanyol nyomoruság bevallott kezdete. A Sanjago de Cuba mellett vívott harczról van szó és arról a flottáról, a mely ebbe a küzdelembe beleveszett a tulnyomó amerikai erővel szemben. A flotta vezére Cervera tengernagy volt és ebben az erőben bizakodott még valamicskét Spanyolország hite. Volt is reá oka. Négy teljesen modern hatalmas pánczélos hajója volt a flottának. Mindenik nagyobb, mint például a mi hadihajóink között a legnagyobb. Aztán két torpedó naszád — s valamennyi az amerikaiaké lett a háboru végén, mint hadizsákmány. Persze iszonyuan összelöve, tönkretéve. A sok millió, a mibe a megépítésük került, egyszerre oda, és tönkrement a reménység is, hogy valaha visszaszerezhesse a szegény, szerencsétlen ország a gazdag gyarmatot, a melyért meg kellett szenvednie az egész háborut. A yanke üzletet csinált és a flotta vasalkatrészeit most megvette egy newyorki ócskavas-kereskedőczég. Ócskavas lett a flottából. Ha ezt valami szegény spanyol olvassa, akinek az eleven husába vág belé a kés az adó szempontjából, alkalmasint nagyon elsomorodik.

Az emberevők izlése. Egy amerikai ujságíró, a ki Polynézia félvad vidékein utazgat, fölkeresett egy emberevőt. A pápua meglehetősen értelmesen felelt a hozzá intézett kérdésekre.

— Hogy melyik a legjobb izü ember — jelentette ki az emberevő — csakis a barnabőrüt szeretem. A fehér ember husa felényit sem olyan izletes. Legkomiszabb a matrózhús. Olyan mint a talpam és tele van pálinkával meg dohánynyal. Kutjának való.

— És mit szeret uraságod legjobban rajtunk? Az emberi testen?

Legjobb az agyvelő, a nyelv és a szem. A többi rossz. Legfeljebb még a fölső kart lehet elkölteni.

Kihallgatás után meghívta az emberevő az illető ujságíró egy barátságos lakomára, melyre azonban az illető ujságíró a legnagyobb merészsége mellett sem mert vállalkozni.

Beraktározott bur vezérek. Jaj a legyőzötteknek! Jaj még akkor is, ha ezek a legyőzöttek olyan győzelmes, diadalmas hősök, mint a bur vezérek voltak. — Kitchener lord nagytakarítást végez most Dél-Afrikában s még emlékét is elhordatja onnan a bur hősöknek, nehogy a hideg szobrok valaha is újra harci kedvre keltsék a leigázott népet. Arról szól a hír, hogy Krüger, Stejn, Botha és Kronje hatalmas szobrait Kitchener lord Londonba szállíttatta az u. n. Chatam parakba s mint diadalmi jelvényt az ott állomásozó katonaságnak ajándékozta. A nagy lord ennél a hadtestnél kezdte katonai pályáját, azért emlékezik meg róla ilyen bőkezűen. Az bizonyos, hogy a bur hősök példája gyönyörű példaadás a katonaságnak, bár ehelyett Kitchener lord inkább azt óhajtja mutogatni katonáinak, hogy: „Ilyen nagyok és vitézek voltak azok, akiket legyőztem — én!”

Nász az uralkodóházban. Bécsből jelentik, hogy *Ferencz* Ferdinánd főherczeg legifjabb nővére, *Erzsébet* főherczegnő, jegyet váltott a braziliai császár unokájával, *Alcantara* Péter herczeggel. *Erzsébet* főherczegnő 1878. július 8-án született, a második és legifjabb leánya *Mária* Terézia főherczegnőnek, *Károly* Lajos főherczeg harmadik feleségének.

Ágyugolyók. A belügyminiszter egy rendeletet bocsátott ki a helyhatóságoknak, a melyben utasítást ad azokra az ágyugolyókra vonatkozólag, a melyeket lögyakorlatok után a gyakorlótéren megtalálnak. A miniszter szigoruan megparancsolja, hogy nehogy az úgy talált golyókat elvigyék, hanem hagyják ott az eredeti helyén. A megtaláló pedig azonnal értesítse a legközelebbi, akár polgári, akár katonai hatóságot a leletről. Végre kötelessége jelentést tenni a legközelebbi löszertárban is. A megtaláló ezért a szolgálatért aztán minden talált golyó után egy korona jutalmat kap a katonai lövőtér inspekziós tisztjétől.

Harcz egy medvével. Zágrábból jelentik, hogy mikor Visegrád mellett Vojin Matié erdőőr szolgálatát teljesítve az erdőn áthaladt, egy medvével találkozott, a mely az erdőőr ellen fordult. Matié rálőtt a medvére s a mellén találta azt, mire az állat kerekét oldott. Az erdőőr a medve után sietett s még három lövést küldött utána, a melyek találtak ugyan, de nem halálosan. A medve most nem várta be a következő lövést. Támadott. Hátsó lábaira állt és Matiét átkarolta. A következő pillanatban már ember és állat a földön hentergett. De az erdőőr nem vesztette el lélekjelenlétét; öklét a medve szájába dugta, mert

sejtette, hogy fogait fogja használni, a mit az meg is tett. Matié erre megragadta a nyelvét és segítségért kezdett kiáltozni. Kiáltására egy pásztor sietett oda, a ki kötelet vetve a medve nyakára, igyekezett az erdőőrt kimenteni. A vadállat erre a pásztor ellen fordult, a ki azonban egy késdőfessel csakhamar véget vetett életének, de maga is megsebesült. Az erdőőr már veszedelmesebb sebet kapott, de az orvosok véleménye szerint baja nem életveszélyes.

Ötvenezer kereszt gabona lángokban. Számos gazdaember aratási reményeit pusztította el a mult héten Csurog községben a tűzveszedelem. Délután érkezett a távirat Ó-Becsére a főszolgabíróhoz, hogy ég a község és kérnek tüoltói segélyt. A főbíró rögtön értesítésére az az önkéntes tűzoltó-egylet két fecskendővel és megfelelő kísérettel vonatra ült. Az ó-becsei tűzoltók valóságos lángtengerbe érkeztek meg. A község nagyobb szérüje, ahol 50,000 kereszt gabona volt összehordva, már óriási területen lángban állott. A nép siránkozva, jajgatva állta körül egész évi fáradozásának üszökké vált gabonáját, de tehetetlen volt. Egy-két rendőr és városi alkalmazott kísérelte meg az eloltást, eredménytelenül. Az ó-becsei szakavatott tűzoltók vették ekkor át a mentést és a hatalmas fecskendőt a közeli Tisza-ágba állítva óriási kettős vizsugárral locsolták a tüzet. Nehéz munkába került, míg némileg csendesült a tűz. Az erős vizsugártól lappangóvá lett a tűz, de azért még késő este is dolgoztak a tűzoltók. A kár megközelíti a 40,000 koronát. A legszomorubb az, hogy mind kis, néhány holdas gazdák termése lett hamuvá. Biztosítva nem volt egy sem.

Az áruló kopasz fej. A Szent Ferenczrendiek belvárosi templomában egy idő óta ugyancsak garázdálkodnak a tolvajok. Nap-nap után panaszra mentek az ájtatos hívők a sekrestyébe, hogy az alatt amig imádkoztak, a zsebekből eltűnt a pénztárcájuk, a karpereczök, avagy más értékes tárgyak. A templomban reggelenként a Szent Antal oltár előtt igen sok hívő, leginkább előkelő uriaszonyok imádkoznak. Ezt az alkalmat kereste ki mindig magának a tolvaj, aki maga is suhogó selyemből való női ruhába öltözött minden nap pontosan megjelent az oltár előtt és a legájtatosabban imádkozott. A héten, amikor urfelmutatáskor mindannyian letérdepeltek és lehajoltak, egy asszony meglátta, hogy az elegáns uri dámának félrecsuszott az aranyszőke hajból készült parókája és alóla kilátszott a kopasz feje. Az asszony rögtön besietett a sekrestyébe és elmondta a látottakat; de a mire a pappal visszatértek, a furfangos tolvajnak csak hült helyét találták. A gazemberekre ezután azonban jobban fognak figyelni.

Gyászos következménye a csóknak. Bizonyos kisleiparosnak a felesége egy csók következtében halt meg. A szegény asszonynak kis leánykája felforralt tejjel leöntötte magát és égési sebeiben, minden orvosi és gyöngéd anyai ápolás mellett rövidesen meghalt. A szerencsétlen anya oda lépett végső fájdalmában szeretett gyermeke hült teteméhez és utolsó forró csókkal elbucszott tőle. Néhány nappal a temetés után azonban a szegény anya betegeskedni kezdett és a csók által okozott vérmérgezésben iszonyu kínok közt meghalt.

Fog az orrban. Egy bécsi orvosi hetilap különös esetet ismertet, a melyet a brünni országos kórházban figyeltek meg. A kórházban megjelent egy negyvenhat

éves napszámosnő és iszonyu fejfájásról panaszkodott. Az orvosok mindent megpróbáltak, de a fejfájást nem tudták megszüntetni. Minthogy az alsó jobb orrkagyló meg volt dagadva, megvizsgálták az orrlyukat és látták, hogy borsónagyságu, szürkéssárga kemény tárgy van benne. Hosszas kísérletezés után sikerült kihuzni és a közelebbi vizsgálatnál kiderült, hogy a kihuzott test — egy fog. A különös jelenségnek magyarázata az, hogy megtörténik, hogy a felső foghusból a fog nem lefelé, hanem fölfelé nő és áttöri az orrfalát. A napszámosnő, mióta a fogat kihuzták, teljesen jól érzi magát, fájdalma megszűnt és jól aludt, a mire husz év óta nem emlékszik.

Mai képünk.

A lóversenyek haszna rendkívüli nagy a magyar köznépre. Célja a lovak fajának nemesítése és ebből folyólag a magyar fajlovaknak megfelelő magas árban eladása. Az idegen nagy államok csakis a lóversenyek révén ismerkedtek meg a nemesített magyar ló jó tulajdonságaival. Nagy számban és rengeteg pénzen vásárolja ezért Anglia a magyar lovakat; valamint Francia, Olasz és Törökország egész ló szükségletét majdnem kirólag a magyar lóvásárok fedezik. Ennek okáért hozzuk számunk belső lapján a budapesti lóverseny futamainak egyikét.

Szembeszökő a nagy haszon; melyet a nemes ló hajt gazdájának a futamokra kitűzött óriási díjaival. Így az augusztus 15-én Budapesten kezdődő és augusztus 31-ig tartó futamoknál öt győztes a sorompóhoz elsőnek érkező ló, nyerhet egyenkint 3000 koronát; két győztes ló pedig egyenkint 2800 koronát, egészben 18000 koronát. Ezen díjak azonban csak az első napra vannak kitűzve. Mi ez azon nagy díjakhoz képest, melyek a többi napokra vannak kijelölve. Így 17-én *Nyári kísérleti* verseny 11.000 korona, 2 és 3 éveseknek. 18-án *Nyári handikap* 11.500 korona, 20-án *Szent István díj* 83.000 korona, 21-én *Kettős ivadékverseny* 26.000 korona, 23-án *Elnöki díj. Tisztelet díj* és 8.800 korona, 24-én *Budapesti díj* 12.000 korona és *Kétévesek nagyhandikapja* 8.800 korona, 26-án *Budai díj* 6.600 korona és *Augusztusi hadikap* 6.600 korona, 28-án *Állvány díj* 11.500 korona 30-án *Háromévesek handikapja* 6.800 korona és *Tenyésztők díja* 13.000 korona 2 éveseknek, 31-én *Erzsébet Királyné díj. Tisztelet díj* és 61.000 korona. A magyar gazda ezekből is láthatja a lóversenyek rendkívüli nagy hasznát és fontosságát; mert nagy pénzt csak érdemes dolgokra költ ma az állam és a társadalom.

Népek és nemzetek.

A bur foglyok viszontagságai.

Egy new-yorki telegramm jelenti, hogy az ottani kikötőbe a napokban érkezett a Pretória gőzös a Bermuda-szigetéről bur foglyokkal, kik között voltak Wessels és Cronje tábornokok, Stein és De-Wett rokonai és számos harczos. A legfiatalabb fogoly a 12 éves M. J. De-Wett volt. 10 évvel idősebb fivérével együtt fogták el, mikor már 8 hónapja harcoltak. A fogságról különbözőképpen nyilatkoztak. A fiatalok azt mondták, hogy sokat kellett nélkülözniök s rosszul bántak velük, amíg az idősebbek azt mond-

ák, hogy a fogság elég türethető volt. Ferreira Pétert parancsnok a következőket mondta: „A Bermudákon a táborokban még 4600 fogoly van.”

A legtöbbször nincs pénze, hogy haza utazhasson s ezért várniok kell, míg egy angol szállító hajó értük jön. Az angolok jobban bántak velünk, mint ahogy mi tudtuk volna őket ellátni, ha foglyaink. A szigeten a fiatalság részére több iskolát állítottak föl. A holland és az angol nyelvet tanították. A külvilágról nagyon kevés hírt kaptunk. Mikor megmondták nekünk, hogy béketárgyalások folynak, nem akartuk elhinni. Mikor azonban a békeproklamációt felolvasták, a foglyok a sátrak előtt térdre borultak s a hálaadó zsoltárt énekelték. Kevésbé vidám volt a 12 éves De Wett elbeszélése, aki Kimberley közelében került angol fogságba az előző év szeptemberében. El volt keseredve a bánásmód miatt, melyben részesítették.

— Az angol tiszték rosszul bántak velem, — mondotta — a legrosszabbul bánt velem egy fiatal angol százados, aki kinezott s lábaival taposott. Most édes anyámhoz megyek s segíteni fogok neki a farmot újra rendbe hozni. Én és testvérem nem akartuk letenni a hűség esküt, csak amikor anyánk irt, hogy menjünk haza neki segíteni, tettük le az esküt.

A rossz étkezésről panaszkodott Seveder Ede.

— Az időjárás borzalmas volt, — mondotta. — Az eső nagy lyukakon hatolt be. Éjjel nem volt takarónk, melylyel a hideg ellen védekezhettünk volna.

A bur foglyok körében nagy az elkeseredés az angol kormány eljárása miatt, amiért kényszeríti őket a hűségkü letételére, holott a hágai egyezmény értelmében határozottan ki van mondva, hogy az elfoglalt ellenséges terület lakosságát tilos a hűségkü letételére kényszeríteni, ugyanez áll a hadifoglyokra is. Ezt az egyezményt pedig Anglia aláírta, de nem respektálja.

Franciaország katolikusai.

A francia kultur-harczban, attól tartanak a katolikusok, hogy a hitehagyott Combes főminiszternek kormánya még korántsem elégelte meg a küzdelmet és újabb liberális reformok következnek. A kormánynak ugyanis majdnem minden tagja szabadkőműves. Az idén február hónapjában a francia szabadkőművesek országos gyülekezete elhatározta, hogy minden erejéből küzdeni fog oly törvény alkotásáért, mely megtiltja, hogy husz éves kora előtt akárkit is megkereszteljenek. A kultur-harczban a francia világi papság meglepő közömbösséggel nézi az eseményeket, mi onnét következik mivel franciaországban, az állam fizeti a felső és lelkészkedő papságot és a mint akadna valaki közülök, ki szent vallása védelmében, a kormány szándéka ellen kelne, annak fizetését azonnal felfüggesztik. Mult napokban, a Szent Atya is megküldte intő szavát a francia kormánynak hivatalos jegyzék alakjában, a szabadkőműves lapok azonban ennek tartalmáról mélységesen hallgatnak. Mennyire ragadtatja el magát dühében a francia szabadkőműves kormány, mutatja a következő eset: A vannes-i prefektus Frater tábornokot egy osztály lovasság kiküldését kérte, hogy Ploermelben támogatassák a közigazgatási hatóságot az egyesületi törvény végrehajtásában. A tábornok Saint-Rémy alezredest, a 2. vadászezred parancsnokát egy osztállyal Ploermbe küldte, hogy az alprefektus rendelkezésére bocsássa magát. Saint-Rémy alezredes azonban vonakodott a parancsot teljesíteni és kijelentette,

hogy vallásos érzelmei tiltják, hogy közreműködjen a szerzetes intézetek bezárásánál. A tábornok erre egy századparancsnokot küldött Ploermelbe. A dandárparancsnok Saint-Rémy szigorú fogságbüntetésre ítélte, melyet a hadügyminiszter várfogságra változtatott át. Saint-Rémy alezredest a tenger mellett fekvő Belle-Isle erődbe viszik és fegyvelemsértés miatt haditörvényszék elé állítják. — A francziáknak nagyon kevés a reménységük Combes főminiszter megbuktatására, csak abban biznak, hogy az ország gazdasági helyzetének rosszabbodása tönkre fogja tenni Combes népszerűségét; a múlt héten a francia járadék egy frankkal csökkent, s a negyedfél százalékos állampapíroknak három százalékra való konvertálása aligha fog sikerülni. Azonban még nem bizonyos, hogy az a kormányt meg fogja buktatni, s a katolikusok által óhajtott, mérsékelt radikális Freycintte fogja kormányra juttatni.

A török reformok

érdekében külügyi miniszterünk hetekig tárgyalt a szultán bécsi nagykövetével; vannak kik nagyon dicsérik Goluhovszky gróf jó szándékait, de még semmi eredményről nem tudnak hirt adni. Mink is azt tartjuk, hogy a jó szándék Goluhovszkyban mindenestre megvan, de nagyon csökkent a jó szándék értéke, mióta köztudomású, hogy a pokol utja jó szándékkal van kiköveve. Törökországban tudvalevőleg minden reform lehetetlen, míg magát a szultánt meg nem reformálják; az albán és maczedón reformok mindig csak papíron maradnak, míg a Jildiz kioszkban a szultán palotájában, az embereket ki nem cserélik; és addig nézetünk szerint hiába való időpazarlás reformokról tárgyalni a szultán embereivel.

Albánia és Olaszország.

Az olasz szabadkőműves kormány azon erőlködik, hogy mindent előkészítsen, ha majd Albánia felszabadításának órája üt a Török járom alól, azt majd magához szabadítsa. Így mivel Olaszország bérben bírja Törökországtól az Albán póstát, hir szerint szaporítani fogja albániai postahivatalainak számát és még néhány posta-takarékpénztár fölállításával is kísérletet tett. Az olaszok még az albánok szellemi táplálékáról is gondoskodnak midőn Valanában és Durazzóban nagy nyilvános könyvtárakat felállítottak az albánok számára — kizárólag olasz könyvekből. A másik hir szerint az albániai kereskedők körében mozgalom indult meg a czélből, hogy Albániát gazdasági tekintetben függetlenítsék az osztrák monarchiától. Eddig Fiume és Trieszt látta el európai árucikkkel Albániát, most azonban az albán kereskedők mindent Velenczéből és Bariból rendelnek. Maga helyén volna, hogy úgy a magyar, mint az osztrák miniszterium az olaszok ezen fészkelődésével szemben állást foglaljanak és még idején megértessék velök, hogy a hátrább az agarakkal.

Üzérkedő olasz képviselők.

Két olasz képviselő, Poli és Pantaleoni üzérkedés miatt igen kellemetlen helyzetbe került. Egy előkelő turini pénzügyintézetet, a Banco-Sconto-t rábírták, hogy egy francia társasággal, a Banque Industrielle-

lel szövetkezve, új vészvénytársaságot alapítson Société Franco-Italienne czimmel. A közbenjárásért a képviselők a francia banktól száz-százezer lírát kaptak. Az új intézet már az első évben megbukott, tíz millió líra kárt okozva a Banco Scontonak. A bukást az okozta, hogy a párisi Banque Industrielle szélhámosok vállalata, a kiknek nincs pénzük s a kik a Banco Sconto iránt kötelezettségeiket nem teljesítették. Olaszországban igen nagy az elkeseredés a két képviselő ellen, a ki ismerte a francia bank helyzetét s a Banco Scontot mégis beleugrasztotta a szerencsétlen véget ért vállalkozásba. A turini lapok követelik is, hogy úgy Poli, mint Pantaleoni mondjon le képviselői mandátumáról. A turini lapok ezen követelése megható. Miért választották meg azonban Poli és Pantaleoni urakat képviselőkné?

Egyházi javak szekularizációja Szerbiában.

Belgrádból azon érdekes hir került a lapokba, hogy a Vuics-kormány szekularizálni készül a szerb egyházi vagyont, mert ezen a révén harmincz millió frankkal gyarapodik az államkincstár. Bizonyos, hogy ezen hir a külföldi pénzpiacznak szól, a melytől újabb kölcsönt óhajt Szerbia. Az állam hitelét, esetleg emelné, ha ekkora új fedezet állana rendelkezésére. Ámde azok a belgrádi körök, melyek a szekularizáció pénzügyi jelentőségét ily nagy arányokban csillogtatják a külföld előtt, két dologról megfélekednek. Az egyik az, hogy a bankok és bankárok nem ujság közlemények után indulnak a hitelyujtásnál; a másik pedig: a hivatalos statisztikai kimutatás. Ezeket a statisztikai adatokat a hir közzététele előtt még kellett volna semmisíteni, mert elárulják, hogy a szerb egyházi vagyon oly jelentéktelen, hogy szekularizációjából az államra számbavehető haszon nem háramolhat. A nálunk is újabb időben sokat hangoztatott szekularizáció, rengeteg károssal járna, a történelem tanúsága szerint, nem csak az egyházra, melynek vagyonát elkobozzák és elharácsolják, hanem a népre és magára az államra is, képezvén mindig kezdetét az állam végének.

Alakítsunk minden községben katolikus népkört!

Nyilttér.

Vérgyógyítás (Hemopatia)

Ezen új eredeti gyógymód rendkívüli jó sikerrel lesz alkalmas **köszvény, aszthma, sziv, vese, gyomor, bél- és hólyagbántalmaknál, súlyos idegvér és hörbajoknál.** Biztos védelem **szélhűdés és elmezavar** ellen. 12 év óta ki lett próbáltatva és most évente száz meg száz teljes gyógyulással számol be.

E gyógymód megalapítójának és **egyedüli képviselőjének**

Dr. Kovács J. egyetemi orvosnak (Hemopatia) rendelő intézete van

Budapest, V., Váci-körút 18. sz.

Rendelés naponta 9—1. és 3—6-ig. Díjazott levélre válaszol. Betegeket intézeten kívül is kezel. Nehéz betegeknek biztos gyógymódja.

MINDENFÉLE.

Fizetett evők. Washingtonból (Északamerika), jelentik a következőt: Viley tanár, az ottani egyik megyében lévő vegytani laboratórium igazgatója kihirdette, hogy ő egy tuczat egészséges ifjút akar szerződtetni, akiknek nem lesz más dolguk, mint enni, mert ő tanulmányozni akarja rajtuk, minő hatással van a táplálkozás az emberi testre. Persze, jelentkező akadt elég, még több is, mint kellett volna. A professzor megmondta nekik, hogy minő ételt ehetnek. A főcél természetesen a kísérlet volt. A doktor ki akarta mutatni a kifestett és kipreparált étel káros hatását az emberi testre. A megyei kongresszus azonban nyomára jött a dolognak s betiltotta a „doktori” próbaetétet, azt hozván fel okul, hogy a festékes és preparált eledelk károsak. Nagy szerepet játszott természetesen a borax is. Természetesen, így a kísérletezésnek vége szakad, nagy szomorúságára a fizetett evőknek, akik ugyan nem undorodtak meg az amerikai boraxsal preparált hustól sem.

Jó mondások.

Jó gazda korán kel, későn fekszik.
 Rossz gazda, ki maga házára egy szeget faragni se tud.
 Megmondja a gyermek, hogy megverték, de azt nem, hogy miért.
 Hol a kolompót meglelik, mást is keresnek ott.
 Késő fogytán a szük költés.
 Akinél lakol, annak törvényével élj.
 Régi szolgának a szó is vereség.
 Ha szomorú megrészegszik bujában, még szomorubb lesz, ha kijózanodik.
 Szökött szolga nem mond jót uráról.
 Cerebogár nem jó csősze az erdőnek.
 Nincs gyümölcsözőbb a szegény tenyerénél.
 A szerencse nádszál, könnyen eltörik.
 Virágos czégért köt, aki mérget árul.

Kedvderítő.

Drága szivar.

A.: De hiszen ez borzasztó szivar!
 B.: Pedig öt forintomba került.
 A.: Hihetetlen!
 B.: Pedig éppen mikor vettem, rám talált egy ember, akinek öt forinttal tartoztam és addig nem akart tágítani, a mig meg nem fizettem.

A fifikus.

Vendég: Aztán mondja Lajos, szereti-e maga a bort?

Lajos pinczér: Nem én, nagyságos uram, életemben sem ittam egy csöppet se.

Vendég: Köszönöm, Lajos. Épen borralalót akartam magának adni (visszateszi a zsebébe.) Talált pénz!

Asszonyok közt.

A.: Miért nem iszik egy csésze kávé?
 B.: Először, mert nem szeretem. Másodszor, mert ma délután már négy csészével megittam.

Közgazdaság.

(**A darazsak.**) *Darányi* földmívelési miniszter a következő rendeletet adta ki a darazsakról:

A darazsak a mult évben az ország több vidékén igen elszaporodtak s főképpen a gyümölcsökben és a szőlőkben jelentékeny károkat okoztak. Ennélfogva az 1894. évi XII. törvényzikk 58. szakaszában nyert fölhatalmazásom alapján a darazsakat ama káros állatok közé sorozom, a melyeket az idézett törvény 52. szakaszának második kikezdése szerint a birtokos birtokán, a mező- és erdőéri személyzet pedig az őrzésére bizott területen irtani köteles. Mint-hogy pedig a védekezésnek csak akkor lehet sikeres eredménye, ha az irtás alaposan, lelkiismeretes, de főleg egyöntetű eljárással és egyesült erővel hajtatik végre, — elrendelem, hogy a törvényhatóság szőlő- és gyümölcstermelő községeiben a jelen rendeletemet, valamint az irtásra vonatkozó utasításnak lényeges tartalmát a szokásos módon több ízben tésse köze és utasítsa a községi elöljáróságokat, hogy az irtást a mezőöröknek és hegyöröknek kötelességévé tegyék s az irtási módokat az illetőket részletesen tanítsák ki.

A rendelethez hosszú utmutatás van csatolva, a melyet az állami rovatani állomás szerkesztett a darazsak kiirtásának módjáról. Ha végrejtják az utasítás minden betűjét, akkor ütött a darazsak végső órája.

A magyar tyuk. Honnan, honnan nem, egy czeglédi tyuk kikerült Poroszországba, a hol egy tanító vette meg. A tyuk jól viselhette magát, mert a tanító most ezeket írja róla egy napilapban: 1894-ben (amikor a tyuk körülbelül egy éves lehetett) 270 tojást tojt; 1895-ben 210-et; 1896-ban 200-at; 1897-ben 208-at; 1898-ban 200-at; 1899-ben 295-öt; 1900-ban 200-at; 1901 április elsejéig 156-ot s így nem egészen 8 év alatt összesen 1649 tojást. De ennek a tyuknak volt még annyi ideje, hogy 1895—96-ban 30—30 tyuktojást, 1897-ben 30 tyuktojás mellé még 15 fogolytojást, 1898-ban 30 tyuk és 10 fáczántojást, 1900-ban 30 tyuk és 20 fogolytojást, 1901-ben 45 tyuktojást költhetett ki s az idén is még a saját maga tojta és költötte 40 darab csirkével jár s kel az udvaron.

Harmincz mázsa termés egy holdon. Hajdu-Dorog községben egy nagy családdal megáldott tanító két kat. holdat tevő földjén hatvan métermázsa tiszta buza termett. Magyarországon ez az első eset, hogy nagyobb területen ily rendkívül bő termés mutatkozzék. Hiszen a kisebb gazdaságokban a holdankénti 15 métermázsát még sohasem haladta meg a buza-termés.

*

Budapesti piaczi árak:

Buza: Tiszavidéki 7-35 kor., tolnamegyei 7-45 kor., pest-megyevidéki 7-25 kor., zentai 7-10 kor., verbászi 7.10 kor., szerbiai 7-60 kor.

Rozs: 6-15 kor.

Zab: 5-70 kor.

Tengeri: 4-90 kor.

Az árak 50 kg.-kint értendők. A mult héthez képest fokozatos árhanatlás tapasztalható.

Liszt: Átlagos jegyzések Budapesten:

0	1	2	3	4	5	6	7	8
27-90	27-60	27-60	26-40	25-40	25—	24.30	23-30	20-80

Korpa: Finom 8-10 kor., durva 8-30 kor.

Pénzkölcsön

kis- és nagybirtokosoknak, kiknek birtokait nagykamatu adósság terheli és ezt olcsó kamatos pénzzel akarja kifizetni, avagy ha új kölcsönt akar fölvenni, oly pénzt, melyre csak 5 százalék kamat fizetendő s mely kamattal a tőke is törlesztve lesz, s adós bármikor felmondhat, a pénzügyintézet azonban nem mondhat fel, kiknek oly pénzre van szükségük, azok forduljanak bizalommal a

Hitel és Ingatlan Forgalmi irodához

(beküldendő csakis telekkönyvi és birtokiv-másolat)

Budapest, Rottenbiller-u. 1. sz.

központi indóház előtt

KATONA-ÜGYEKBE

ha törvényes jogcímen alapulnak, pl. reklamáció mint családfentartó, öröklött mezőgazdaság birtokosai kivételes szabadságolások, kivételes nőülési engedélyek, önkéntesi, sorozási, utlevél-, illetőségi és tisztii ügyekben a leglelkismeretesebben jár el, jogtanácsosa utján szerzi be a hozzá való okmányokat.

Katonai ügyvivőség

Budapest, VIII., József-körut 22. szám.

Egyetlen nyilvános megbízható katonai iroda. Tessék a címre ügyelni s más című vállalatokkal össze nem téveszteni.

== Első kézből legjobban vásárol. ==

Magyarország legnagyobb hangszergyára.

Stowasser J.

cs. és kir. udvari hangszergyáros, a cs. és kir. közös és a m. kir. honvéd hadsereg egyedüli szállítója

Budapest, II., Lánchíd-utca 5. szám.

Legnagyobb választék az összes hangszerekben, ==

hegedük, gordonkák, bőgők, fuvolák, trombiták, czimbalmok, saját találmányu tárogatók 30 frt.-tól felfelé.

Harmonikák legjobb elpusztíthatatlan hangokkal, különlegesség aczél hangu zenekari harmonikákban, — saját mintáink. * * * *

Magyar
gyártmány!

Teljes zenekar felszerelése

előnyös feltételek mellett a legjutányosabb árban szállítatik

Képes árjegyzék a) hangszerekről, b) harmonikákról, ugyszintén harmoniumokról ingyen és bérmentve; csak megnevezendő miféle hangszerről kívántatik.

Köszönetirat egy levelezőlapon. (Közjegyzőileg hitelesítve.)

Tisztelt uram! Sertéseim már jó idő óta nem ettek s nyomorultan néztek ki. Véletlenül embereim egyikétől kaptam egy csomagot az Ön hizlaló porából. Es csodácsodája! Sertéseimet nem győzőm etetni s már pár nap alatt is tetemesen hiztak, a mit csak ennek a szernek köszönhetek s mindenkinek a legmelegebben ajánlhatok. Kérek postafordultával 5 csomag sertéstápport. 31 40, 1900.

Tisztelettel Englisch József, pályamester, Belixe, Slavonia.

Ezen másolat teljesen egyezik az ellöttem levő 4 fillér és 2 filléres bélyeggel ellátott levelezőlapon irt eredetivel.

Laibach, 1901. október 3.

(Közjegyzői pecsét.) Plantan Iván s. k. közjegyző.

Minden sertésbirtokos megveszi a Trnkóczy dr. sertéstápport, mely minden kereskedőnél kapható vagy ha nem, ugy postán megrendelendő. — Trnkóczy gyógyszerháza Laibach, Krajna. 1 csomag 50 fillér, 5 csomag 2 korona.

HIRDETÉSEK

a „Magyar Néplap“ számára olcsó dijszámitás szerint fölvetetnek a kiadóhivatalban, Budapesten, VIII. kerület, Mária-utca 11.

Ő Szentsége gyémántjubiléuma alkalmából

bucsujarat

Nagy-Mária-Ezellbe.

Indul a Budapest, IX-ik kerületi Bakáts-téri templomból, 1902. szeptember hó 5-én, d. u. 4 órakor gőzhajóval Bécsig, innen vasuton Kernhőfig, honnan a bucsusok 6 órai gyaloglással jutnak az óhajtott kegyhelyre.

Órangyalok és Kisasszony ünnepét eltöltve 8-án indulnak vissza és 10-én szerdán este érnek Budapestre (8—10 óra közt.)

Fehér kötés (másli) lesz a jelvényük.

Jegyek csak a hajóban válthatók; 1-ső hely: 14 frt 50 kr., 2-ik: 9 frt 40 kr., 3-ik: 6 frt 80 kr.

Omnibusz-kocsik előre rendeldendők Kernhőftől oda-vissza 2 frt 80 kr-ával.

Az ügy érdeke kívánja a részvétel előleges bejelentését.

5 kilónál több teher nem gondoztatik.

A kegyhely méltóságának megfelelő magaviseletet kér:

FAST JÁNOS,

(Pestmegye) erzsébetfalvai plébános,
a bucsu vezetője.

